

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/309/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

321/2015. számú (IX. 24.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos¹** (2015. június 19-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2015. szeptember 24-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos beadványát 2015. június 19-én, postai úton terjesztette elő, a vele szemben 2015. július 2-án foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2015. június 1-én a késő esti órákban az ismerőse saját gépjárművével vitte be S. városba. Hazafelé bementek tankolni, a B. úton található MOL benzinkútra, amelynek elhagyása után vette észre, hogy elhagyta a pénztárcáját, amely kb. 500. 000 Forintot tartalmazott és hivatalos okiratokat (jogosítvány, forgalmi, bankkártya, etc.). Visszafordultak, majd a benzinkúthoz érve, a parkoló melletti gyepen találták meg a pénztárcáját, illetve az iratokat szétdobálva. A pénz nem lett meg. Ekkor a panaszos feszült, ideges állapotban értesítette a 112-es hívószámon a rendőrséget, 2015. június 2-án 0 óra 21 perckor. Kb. fél óra elteltével érkezett meg a helyszínre három járőr autó. A panaszos elmondta nekik, hogy mi történt, de ők nem akartak vele foglalkozni. A helyszínen semmiféle intézkedés a rendőrség részéről nem történt. A panaszos kérte tőlük jegyzőkönyv felvételét, valamint a benzinkút kamerája felvételének a megtekintését, illetve azt, hogy igazolják

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

magukat. A rendőrök ezt megtagadták, sőt a panaszos további panaszára kihívták rá a mentőket, akik ahogy megérkeztek szinte rögtön azután el is hagyták a helyszínt. A panaszos a Testület tudomására hozta, hogy róla tudni kell azt, hogy rendkívül gyorsbeszédű, amelyet álláspontja szerint a rendőr úgy értelmezhetett, hogy ittas. A mentő távozása után ismételten kérte őket, hogy intézkedjenek az ügyében és vegyenek fel jegyzőkönyvet. Erre az egyik járőr a vele lévő németjuhász kutyáját, amin szájkosár volt a panaszosra uszította. Ezek után durván megbilincseltek és bevitték a S. Rendőrkapitányságra. A megérkezésük után az épület megfigyelő helyiségébe vitték, oda belökték, lefújták gázspray-vel, amelynek hatására elveszítette a látását és fájdalmában kiabálni kezdett. A rendőrök kihúzták a helyiség ajtajáig, amire az ott elhelyezett kamera már nem lát rá, majd az ajtó elé egy széket helyeztek és arra egy videokamerát. Ezek után az eseményeket a kamera rögzítette, amit ők kedvük szerint ki-be kapcsolnak, miközben a panaszost kihúzták az információs pulthoz, ahol megrugdosták, megtaposták, ütötték és földhöz verték a fejét (amelyet 9 éves korában műtöttek, két oldali koponya műtétje volt) és közben szidták a panaszos édesanyját és a családját, amelyeket a panaszos viszonzott. Az ütések hatására az orra és a feje is vérezni kezdett. Ezen események alatt egyébként végig erősen meg volt bilincselve. Az egyik rendőr a nemi szervét is mutogatta a panaszosnak. Többször lecigányozták, miközben se a bőrszíne, se a kinézete erre nem adott okot, sőt ő maga nem cigány. A verés után kihívták a mentőket (ugyanaz a kocsis jelent meg, amelyik a benzinkútnál is volt), akik rendőri kíséret mellett bevitték a panaszost a kórház sürgősségi osztályára, ahol a röntgen osztályon az őt kísérő rendőrök beleverték a fejét az asztalba. A kórházban a panaszost beinjekciózták, majd azzal az indokkal, hogy ön- és közveszélyes elhelyezték a fekvőbeteg osztályon detoxikálás céljából. A panaszos szeretné megemlíteni, hogy cukorbeteg, amely tény többször jelezte a rendőröknek, de ezzel ők nem foglalkoztak. Az események hatására a betegségéből kifolyólag rosszul lett. 2015. június 2-án 15 óra 7 perckor kiállított ambuláns lap tartalmát a rendőrség elmondása szerint állították ki. A benne foglaltakkal a panaszos nem ért egyet, amit akkor és ott szavá is tett. Az ott lévő ügyeletes orvos azonban nem hallgatta meg a panaszost, így csak másnap tudott a rajta lévő sérülésekről látteleletet vetetni. A látteleletben lévő orvosi tartalom ellentmond a rendőrség állításának, illetve a kórház által kibocsátott zárójelentésnek. A panaszos végül szeretné elmondani, hogy az a rendőr, aki a kutyáját ráuszította és aki a nemi szervét mutogatta neki megfenyegette arról, ami vele történt, ha bármilyen hivatalos szervhez fordul, akkor a panaszos csak rosszul járhat, mert úgy is nekik fognak hinni, mert mellettük fog kiállni az OMSZ, valamint a MOL dolgozók is.

A panaszos elmondta, hogy sajnálatos módon a beadványának az előterjesztése napjáig semmiféle jegyzőkönyvet nem kapott és nem írt alá, miközben az említett esemény folyamán két rendőri intézkedés is történt. 2015. június 16-án, délelőtt postán két igazolás érkezett, a rendőrségi előállítás időtartamáról, amely visszamenőleges keltezésű és tartalmilag nem fedti a valóságot.

2) A panaszos beadványához csatolt egy 2015. június 3-án 11 óra 43 perckor kelt ambuláns vizsgálati leletet.

A panaszost Dr. T. L. traumatológiai szakrendelése során vizsgálták meg. A panasza utólagos elmondása szerint a tegnapi nap folyamán (2015. június 2.) rendőri intézkedés során sérült, suffusiók. A panaszost megvizsgálták, a kialakított diagnózis pedig: koponya zúzódás, arc zúzódása, k. m. n. tényezők által okozott sérülés.

A status szerint a panaszos mindkét felkarja, alkarja, csuklója, térdje, jobb lábszára fáj. A jobb felkar belső felszínén kp. vonalban 2 db. 1,5 x 3 illetve 3,5 centiméteres V alakú suffusio van.

Ez egy kisebb férfi tenyereinek megfelelő lenyomat. Az elülső felszíne hátsó harmadban, harántan 13 x 4, illetve 0,5 milliméteres suffusio. A bal felkaron 7 x 8 centiméteres, helyenként sárgás, felszívódóban lévő suffusio. A jobb csukló radiális oldalán, egymástól kb. 6-7 milliméterre elhelyezkedő, több részből álló, összességében 6 centiméter átmérőjű horzsolás van. A kéz kissé duzzadt. A bal alkar radio-prox. részén kb. 4 milliméter átmérőjű pörkkel fedett seb, körülötte bőrpír. Elmondása szerint csikket nyomtak el rajta. A könyökön 1,5 x 1 centiméteres felszíni horzsolás, suffusio látható. A csuklón az ulna fölött harántul elhelyezkedő 2 darab 0,5 – 1,5 centiméterig terjedő vonalas felszíni sebek vannak. A radius fölött enyhén ívelt, egymással párhuzamos kb. 4,5 centiméteres excoriatio. A jobb térdén medialisán 2 darab 0 x 1,5 centiméteres, egy darab 7 x 30 milliméteres distalisban 4 darab, 1 x1 –től 1 x 1,5 centiméterig terjedő felszínes sebek vannak. Medialisán enyhén ívelt függőleges kb. 12 centiméteres excoriatio (kutyakarmolás). A baloldalon, hátul, ferde kb. 8 centiméteres vonalas karcolás, a bal térdén elől, illetve medialisán 7 db, 1 centiméteres.

A javaslat kontroll panasz esetén.

3) A panaszos mellékelt az állítása szerint, a rendőrség által postán megküldött, a 2015. június 2-ai előállításának idejéről szóló igazolásokat, amelyet a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. § (4) bekezdés alapján állították ki.

Az első igazolás szerint a panaszos személyi szabadságát 2015. június 2-án 1 óra 40 perctől 2 óra 20 percig korlátozták, ezalatt a panaszos az S. város K. L. út 5. szám alatt tartózkodott.

A második igazolás szerint a panaszos szintén ezen címen tartózkodott 2015. június 2-án 2 óra 20 perctől 5 óra 30 percig.

Az igazolásokat a fogvatartásért felelős személy aláírta, azonban azokat a panaszos nem írta alá és nem is nyilatkozott atekintetben, hogy sérülése vagy panasza az előállítása során keletkezett-e, így ezen igazolásokat valószínűleg valóban postai úton küldhették meg a panaszosnak. Ezt támasztja alá az is, hogy a panaszos mellékelte annak a borítéknak a fénymásolatát, amelyben a dokumentumokat kapta. Azt a postán 2015. június 12-én adták fel.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a S. Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A kapitányságvezető 2015. július 7-én válaszolt a Testület által, az intézkedés vonatkozásában feltett kérdésekre.

A parancsnok arról tájékoztatta a Testületet, hogy a megkeresés első hét pontjában feltett kérdéseket különféle dokumentumok Testület rendelkezésére bocsátásával kívánja megválaszolni.

A parancsnok határozottan visszautasította azt, hogy a panaszossal szemben az intézkedés során bármelyik rendőr is alkalmazott volna vegyi eszközt. A panaszost, miután előállították a kapitányság előállító helyiségében helyezték el, de határozottan kijelentette a parancsnok, hogy oda a panaszost nem lökték be. A kapitányságvezető a nemi szervét mutogató rendőrről vonatkozó panaszosi kijelentés valóság alapját is határozottan cáfolta, hiszen ilyen nem történt

az előállító helyiségben, hogy bármelyik rendőr a nemi szervét mutogatta volna a panaszosnak. A kapitányságvezető a panaszos által, a kapitányságon és a kórházban történt bántalmazásra vonatkozó állításait is visszautasította, hiszen nem bántalmazták a panaszost a rendőrök. A parancsnok ezen kívül határozottan visszautasította a szolgálati fellépésre vonatkozó panaszosi állítás valóság alapját, hiszen egyik rendőr sem szidalmazta a panaszos személyét, vagy annak családját, továbbá egyszer sem cigányozták le.

A parancsnok arról tájékoztatta a Testületet, hogy miután a kórházba szállították a panaszost ott ellátták, majd egy erre a célra kialakított detoxikáló helyiségben helyezték el. A panaszost nem röntgenézték meg.

A parancsnok határozottan visszautasította azt, hogy a panaszos egyszer is jelezte volna az intézkedés során azt, hogy cukorbeteg, hiszen ez nem történt meg. A panaszoshoz az intézkedés elején már az intézkedők mentőt hívtak, de a panaszos az ellátását visszautasította.

A kapitányságvezető ezen kívül szintén határozottan kifejezte, hogy egyik rendőr sem fenyegette meg a panaszost az intézkedés során, így ennek keretén belül nem hangzott el olyan kijelentés, hogy a panaszos ne tegyen panaszt, mert azzal csakis ő fog rosszul járni.

A parancsnok arról is tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszos a kapitányságon nem terjesztett elő az intézkedéssel szemben panaszt. A benzinkúton lévő biztonsági kamera felvételének a kimentésére a S. Nyomozó Ügyészség intézkedett, azt lefoglalta. Rendelkezésre áll egy dokumentálásra rendszeresített videó kamera által készített felvétel, amely akkor készült, amikor a panaszos az előállító helyiségből (kérésére) a mosdóba történő kikísérése során készült.

A kapitányságvezető relevánsnak tartja az eljárás szempontjából Dr. K. T. ügyeletes orvos véleményét, amely az ambuláns vizsgálati leletben a következőket tartalmazza: „*a panaszostól érdemi információ nem volt nyerhető, viselkedése kritikán aluli, agresszív, nyugtalan és az egészségügyi személyzetet veszélyeztető magatartást tanúsított, valamint közepes fokú alkoholos befolyásoltság alatt áll.*”

A parancsnok arról is tájékoztatta a Testületet, hogy az ügyben jelenleg a S. Nyomozó Ügyészségen büntetőeljárás van folyamatban a panaszossal szemben a Büntetőtörvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 310. § alapján, hivatalos személy elleni erőszak bűntett gyanúja miatt.

2) 2015. június 2-án kelt rendőri jelentés rögzíti, hogy a rendőrök az ügyeletes vezető utasítására jelentek meg 2015. június 2-án 0 óra 10 perckor a S., B. úton lévő MOL töltőállomáson, mert onnan a panaszos lopást jelentett be.

A rendőrök, amint kiérkeztek igazoltatták a bejelentőt, aki a panaszos volt. A jelentés tartalmazza, hogy a panaszos eléggé felindult, ideges, láthatóan ittas állapotban volt. A panaszossal tartózkodott az ismerőse B. K., aki elmondta, hogy a panaszos cukorbeteg, epilepsziás és ennek ellenére alkoholt fogyasztott, ezért lehet nehezen érteni a szavát. Így a történeteket B. K. mondta el, a panaszos pedig csak időnként helyeselt.

Ezt követően a fenti személyek elmondták, hogy a tegnapi napon (2015. június 1.) 21 óra 30 perc körüli időben együtt jöttek be a városba a MOL benzinkútra tankolni S-ről. A tankolás befejeztével B. K. egyedül ment a töltőállomásra kifizetni a vásárolt üzemanyagot, amelyre a panaszos átadott neki két darab 1.000 Forintos bankjegyet. Ő ki is fizette a benzint, majd a járművel leparkolt a benzinkút mögötti részre. Itt eltöltöttek egy kis időt, majd együtt hazamentek Sz-re.

Otthon a panaszos keresni kezdte a pénztárcáját, de sehol sem találta. Ezután visszamentek a MOL benzinkútra, hogy hátha ott maradt a pénztárcája. A panaszos elmondása szerint a pénztárcájában a személyes iratai, valamint 500.000 Forint készpénz volt. Elmondták, hogy keresni kezdték a tárcát azon a környéken, ahol az este folyamán parkoltak. A benzinkút mögött, ahol este parkoltak, attól úgy 25-30 méterre lévő füves területen találták meg a panaszos értékeit szétszórva hiánytalanul, a pénz kivételével. Ezt össze is szedték, majd ezután tettek bejelentést a rendőrségre. A MOL kút hátsó részén kettő ipari kamera üzemel, amelyek egyike sem lát rá azokra a területekre, ahol az este a személyek parkoltak a járműveikkel és oda sem, ahol az iratokat megtalálták.

A MOL benzinkúton dolgozó T. B. és Á. Cs. elmondták, hogy a fenti személyek közül B. K. valóban járt ott az este folyamán és a 7-es töltőállomásnál tankolt. B. K. egyedül ment be kifizetni az üzemanyagot, majd azután kiment és elhajtott a kocsival. Éjfél körül ment vissza B. K. a panaszzal és a panaszos mindenáron be akart menni az irodába, hogy ő majd megnézi a kamerafelvételt, ami hátul van, mert szerinte az biztosan látott mindent. A panaszt nem engedték be a dolgozók az irodába, mert oda illetéktelen személy nem mehet be, de megnézték a felvételt és elmondták, hogy a kamerák egyike sem lát arra a részre, ahol a fenti esemény történhetett. Elmondták, hogy a kamerák felvételeit amennyiben szükséges a hatóság rendelkezésére tudják bocsátani. Kb. két hétig őrzik meg a felvételeket. A két dolgozó elmondta, hogy a panaszos nem hitte el azt, hogy a kamera semmit sem rögzített és több alkalommal meg kellett akadályozniuk, hogy bemenjen a panaszos az irodába úgy, hogy elé álltak.

Ezt követően a panaszos, illetve B. K. megmutatták azt a helyet, ahol a tegnap este folyamán parkoltak. A rendőr megállapította, hogy a kamerák valóban nem néznek erre a területre, hiszen azok a töltőállomás hátsó ajtajaira vannak irányítva. A panaszos ennek ellenére felindult állapotban folyton azt kiabálta, hogy addig nem megy el, amíg vissza nem adják neki a pénzét. Rendőri kérdésre, hogy biztosan volt-e nála annyi pénz és miért tartja ezt magánál azt válaszolta, hogy a rendőrnek ahhoz semmi köze és volt annyi pénze.

Innentől kezdve a rendőr bármit kérdezett, illetve közölt a panaszzal csak azt hajtogatta, hogy adja vissza neki a pénzt és, hogy ő meg akarja nézni a kamerafelvételeket. Azt is mondta közben, hogy valószínű ő rántotta ki valahogy a pénztárcát a kocsiból és úgy maradt az ott a benzinkútnál.

A fenti cselekménnyel kapcsolatosan a tanú kutatás nem vezetett eredményre. A történeteket az ügyeletvezető úrnak az intézkedő rendőr jelentette, majd az utasítása alapján a panaszt felvilágosította. Mivel a panaszos továbbra sem tett le a szándékáról, hogy ő mindenáron be akar menni a benzinkút irodájába, valamint mivel egyre inkább felindult állapotba került

tudván betegségéről és jelenlegi állapotáról hozzá a rendőr mentőt kért. A mentő kiérkezése előtt B. K-t a panaszos hazazavarta. Az autóban ekkor még kettő személy tartózkodott. B. K. haza akarta vinni a panaszost, de ő azt mondta, hogy addig nem megy sehova, amíg nem kapja vissza a pénzt és nem láthatja a felvételt. Ekkor B. K. és két társa megkérdezték, hogy szükség van-e még rájuk és mivel nem volt, ezért elhajtottak a benzinkútról.

A helyszínre a mentő gépkocsival H. Z. mentőápoló érkezett ki, aki megkísérelte megvizsgálni a panaszost, amelynek ő ellenállt. Semmilyen vizsgálatnak nem vetette alá magát és továbbra is csak a pénzét követelte mindenkin. A fentieket a rendőr jelentette az ügyeletvezetőnek, valamint A. L. r. hdgy. SZIK Pk-nak, aki a helyszínre is érkezett Ny. B. r. tzls-sal, illetve K. B. r. zls-sal.

A szolgálatirányító parancsnoknak a történeteket a helyszínen is jelentette, aki a panaszost újra felvilágosította arról, hogy bejelentéséből eljárás fog indulni, valamint széleskörűen tájékoztatta az eljárás menetéről. A panaszos vele is közölte, hogy biztosan ő, vagy valamelyik ismerőse lopta el az 500. 000 Forintját. A szolgálatirányító parancsnoknak a helyszínen lévő mentősök elmondták, hogy mivel a panaszos semmilyen ellátásra szoruló tünetet nem produkált, illetve ilyet nem észlelnek elszállításra, véleményük szerint nincs szükség. Ekkor A. r. hdgy. közölte a panaszossal, hogy távozzon az otthonába, az eljárás során majd tanúkihallgatásra lesz szükség, ellenkező esetben az előállításának a foganatosításáról kell intézkedniük.

A panaszos a tájékoztatás során végig agresszív, kötekedő magatartást tanúsított. Minden ott lévő személytől a pénzét követelte, majd önként elindult a MOL töltőállomás bejárata felé, ahol berohant az előtérbe, egy pár szót beszélt a töltőállomás kezelővel, majd a belső szolgálati helyiség felé vette az irányt, ahol annak ajtajában a két alkalmazott a bejutását megakadályozta. Ekkor, mivel teljesen egyértelművé vált, hogy előállításától eltekinteni nem lehet, így a rendőrök is a benzinkút előtérébe léptek, ahol Ny. r. tzls. pórázon vezetett, szájkosárral ellátott R. 11550 avatási számú, rendszeresített szájkosárral ellátott, rendszeresített pórázon vezetett szolgálati kutyáját alkalmazta a panaszossal szemben, amely alkalmazás során a fenti kutya öt egy alkalommal lágyéktájékon megütötte, amelytől az addigi ellenállása enyhült.

Ezután a panaszossal szemben testi kényszert alkalmaztak oly módon, hogy a panaszos kezeit hátra helyzetbe feszítették, majd a töltőállomás ajtajának orral álló szolgálati gépjármű motorháztetejére fektették, ahol átvizsgálták a ruházatát. A ruházat átvizsgálást követően a kezeit szolgálati patent bilincs alkalmazásával hátra helyzetben megbilincseltek. Ezt követően a panaszost a szolgálati személygépkocsi jobb oldalán, a jobb hátsó ajtaja felé kísérték, aki ennek során jobb lábával, nagy erővel, szándékosan az intézkedést biztosító Ny. B. r. tzls. jobb lábába rúgott. A rúgás Ny. B. r. tzls. jobb térdé belső felét érte. Ekkor Ny. B. r. tzls., hogy a panaszos további közeledését megakadályozza jobb kezével a panaszos fejét az ellenkező irányba tolt, aminek következtében Ny. B. r. tzls. jobb csuklóját fájlalni kezdte. Ezt követően a panaszost beültették a szolgálati személygépjármű hátsó ülésére, majd megkezdték az előállítását, azonban a panaszos viselkedése a B. Zs. úton a B. B. Megyei Könyvtár előtti útszakaszon kezelhetlenné vált: lábait emelgette, fejét a jobb oldali ajtóüvegnek ütötte. Így a szolgálati gépkocsiból kiszállva a panaszos testi épségének, valamint a gépkocsi állagának a megóvása érdekében gyalogosan kísérték tovább a kapitányságra, ahol elhelyezték az előállító helyiségben.

A töltőállomásnál történt és a fent leírt intézkedés szem, illetve fültanúja volt a benzinkút fent megnevezett két dolgozója, valamint a helyszínen lévő mentő két ápolója.

3) Ny. B. r. tzls. 2015. június 2-án készítette el rendőri jelentését, amelyben közölte, hogy a panaszost 2015. június 2-án 1 óra 45 perckor bilincselték meg. Ezen intézkedés okáról és előzményeiről külön jelentés készült. A bilincselést követően két kollégája a panaszost a karjainál fogva vezette a szolgálati gépkocsi hátsó ülése felé, aki ennek, ahogyan az egész intézkedésnek is folyamatosan, erősen, agresszíven ellenállt, támadó magatartást tanúsított.

A rendőr a kísérő kollégákat, valamint a kísérést biztosítandó kb. fél-egy lépéssel előttük és mellettük haladt, folyamatosan figyelemmel kísérve az őrijongó panaszost, amikor ő nagy erővel, jobb lábával belerúgott Ny. B. r. tzls. jobb lábába, amely rúgás a jobb lábát térdmagasságban, a lába belső felén érte. Közvetlenül a rúgást követően, illetve jóformán azzal egy időben, valamint ordított a rendőr felé fenyegetően és fejével a rendőr felé előre indult, olyan erővel, hogy félő volt, hogy az őt fogó kollégákat is magával rántja. Viselkedéséből egyértelműen Ny. B. r. tzls. arra következtetett, hogy a nagy erejű rúgást követően további sérülést kíván neki okozni a panaszos (le akarta őt fejelni), valamint ki akarja magát vonni az intézkedés alól, ezért Ny. B. r. tzls. a panaszost reflexszerűen, a jobb kezével hirtelen mozdulattal a homlokánál ellökte magától, megakadályozva ezzel a további támadást.

Közvetlenül ezt követően nagyon éles fájdalom nyilallt a jobb térdébe, ami miatt a további eseményeket nem volt módjában figyelemmel kísérni, ugyanis megijedt, hogy komoly sérülést okozott a panaszos rúgása, valamint a fájdalom is teljesen elnyomta a figyelmét. Ny. B. r. tzls. megjegyezte, hogy a panaszos az egész intézkedés alatt támadólag, agresszíven viselkedett, és többször hangot adott annak, hogy a jelenlévőket kivétel nélkül bántalmazni akarja.

4) A rendőrség mellékelte Ny. B. r. tzls. 2015. június 2-án, 4 órakor készült vizsgálatáról szóló ambuláns vizsgálati jelentést.

A rendőr saját lábán, kísérő nélkül érkezik. Elmondása szerint a mai napon munkavégzés közben (intézkedés közben) jobb csuklója és jobb térde sérült. Dulakodott az intézkedés alá vont személlyel (panaszos), aki jobb térdét megrúgta, a jobb csuklójának a sérülési mechanizmusára nem emlékszik. Egyéb testtáji panasza nincs. Nem fogyasztott alkoholt. A történetekre emlékszik, a viselkedése konvencionális.

A status szerint a lehelete nem alkoholos, klinikailag nem ittas. Külsérelmi nyom nincs. A jobb radio-carpalis ízület (csukló) nyomás érzékeny. A jobb térdízület mozgásterjedelme teljes, fájdalmas. A mellkas, medence stabil. A végtagok egyébként alakilag és funkcionálisan is épek. A keringés, beidegzés rendben. A RTG törést nem ábrázol.

A diagnózis: csukló zúzódása, térd zúzódása, testi erővel elkövetett testi sértés.

A vélemény szerint a rendőr sérülésének várható jogi gyógy tartama az elsődleges orvosi vélemény szerint nyolc napon belül gyógyuló.

A javaslat szerint a sérülés traumatológiai ellátást nem igényel. Otthonában fizikai kímélet, fájdalomcsillapítás, borogatás, jegelés. Panasz, szövődmény esetén kontroll.

5) A rendőrség mellékelte a panaszos előállítás/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentést.

2015. június 2-án 1 óra 40 perckor a panaszossal szemben az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pont szerinti igazoltatást, az Rtv. 31. § (1) bekezdés alapján átvizsgálást, az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata szerinti előállítást, valamint az Rtv. 47. alapján testi kényszert, az Rtv. 48. § a), b), d) pontok alapján bilincselést és az Rtv. 50. § (1) bekezdés szerinti szolgálati kutyát alkalmaztak. A személyi szabadság és a kényszerítő eszköz alkalmazásának a helye S., B. út MOL töltőállomás. A kényszerítő eszköz alkalmazására a figyelmeztetés megtörtént. A bilincset 2015. június 2-án 1 óra 45 perctől 2 óráig alkalmazták a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 41. § (4) bekezdés b) pontja szerint a kezek előre illetve hátrabilincselésével. A rendőri intézkedés, kényszerítő eszköz alkalmazása során sérülés, anyagi kár nem keletkezett. Az Rtv. 18. § (1) bekezdés alapján az előállított a hozzátartozója/ képviselője kiértékelését nem kérte.

Tekintettel arra, hogy az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása szó szerinti egyezést mutat a jelen fejezet 2) alpontjában részletesen ismertetett rendőri jelentésben foglaltakkal, így azt a Testület jelen pont alatt nem ismétli meg, figyelemmel arra, hogy új, releváns információt az nem tartalmaz.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés szerint az előállítás idejéről szóló igazolás és az előállítás okáról szóló tájékoztatót a rendőrség kiadta a panaszosnak.

6) A rendőrség mellékelte egy, az előállítás során kiállított nyilatkozatot, amelyet összesen 5 rendőr írt alá, de a panaszos, mint fogvatartott személy nem.

A nyilatkozat tartalmazza, hogy a nyilatkozó fél a jogorvoslati jogaira vonatkozó tájékoztatást az Rtv. 92. és 93. §§-ok alapján megkapta; a vele szemben alkalmazott személyi szabadságot korlátozó intézkedéssel/ kényszerítő eszköz alkalmazásával kapcsolatban panasszal nem él; az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról, annak várható időtartamáról a tájékoztatást írásban, a részére kiállított – az előállítás időtartamáról szóló – igazolást átvette; élelmezést nem kért; betegségben szenved; sérülése a rendőri intézkedés során nem keletkezett; orvosi ellátásban részesült.

7) Az előállítás végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás a panaszossal szemben, az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerint alkalmazott igazoltatást, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerinti átvizsgálást, az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata szerinti előállítás, az Rtv. 47. § alapján alkalmazott testi kényszert, az Rtv. 48. § a), b), d) alapján végrehajtott bilincselést és az Rtv. 50. § alkalmazott szolgálati kutyát jogszerűnek és szakszerűnek találta. Ezen kívül a felsorolt intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazása az Rtv. 15. §-ban foglalt arányosság követelményének is megfelelt, így azok panaszossal szemben történő alkalmazása arányos is volt.

8) A rendőrség mellékelte a biztonsági intézkedés végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentést.

A panaszossal szemben 2015. június 2-án 2 óra 20 perctől az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerinti igazoltatást, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerinti átvizsgálást, az Rtv. 37. § a) pont alapján veszélyhelyzet elhárítását, megszüntetését alkalmazták. A panaszossal szemben a rendőrség épületében az Rtv. 47. § szerint testi kényszerítést és az Rtv. 48. § b) pont alapján bilincset alkalmaztak. A kényszerítő eszköz alkalmazására figyelmeztetés nem történt, mert a késelem veszéllyel járt volna. A bilincset a panaszos 2 óra 20 perctől 5 óráig viselte, amelyet a Szolgálati szabályzat 41. § (4) bekezdés b) pontja szerint kezeinek előre illetve hátrabilincselésével hajtottak végre. A rendőri intézkedés, kényszerítő eszköz alkalmazása során sérülés, anyagi kár nem keletkezett. A panaszos az Rtv. 18. § (1) bekezdés alapján hozzátartozója/képviselője kiértékelését nem kérte.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása szerint a fenti napon és időben a panaszost elhelyezték a kapitányság előállító helyiségébe, a nagy MOL kúton történt hivatalos személy elleni erőszak végett. A panaszos az előállító helyiségben folyamatosan üvöltött, a rácsot rugdosta és a földön fetrengett. Láthatóan ittas és önkívületi állapotban volt. Kis idő elteltével vizet kért, amelyet K. r. zls. egy papír pohárban az előállító rácsán keresztül beadott neki. A pohár víz egy részét nem itta meg, hanem szétöntötte, majd jelezte, hogy WC-re szeretne menni. Az előállító helyiségben való viselkedését Ny. B. r. tzls. kézi kamerával folyamatosan rögzítette. A panaszost O. r. tzls. felszólította, hogy lépjen a rácsból hátrébb, amelynek csak többszöri felszólításra tett eleget. A rácsot kinyitotta, a panaszos a papírpoharat az előállítóban magához vette, majd onnan kifelé jövet a pohár maradék víztartalmával leöntötte a kamerázó Ny. B. r. tzls-t, majd ezt követően megpróbálta őt megtámadni. Ezt O. r. tzls. és K. r. zls. csak testi kényszerrel tudták megakadályozni oly módon, hogy O. r. tzls. az intézkedés taktikai képzésen oktató fogással az előállító helyiség falához szorította az igen agresszív panaszost, majd ezt követően karfeszítés módszer segítségével a földre vitte, ahol a kezeit hátra helyzetbe helyezte és K. r. zls. megbilincselte. A földön való leszorítás közben a panaszos a fejét az ordítások közepette kétszer a padlóba ütötte, amelynek következtében az orrából elindult a vér. Ezt követően a panaszost hátrabilincselte kézzel felültették és folyamatos testkontaktusban tartották a további támadás és önkárosítás megakadályozása végett. Az újbóli kényszerintézkedésről O. r. zls. rádióan keresztül jelentést tett az ügyeletvezetőnek és a panaszoshoz a keletkezett sérülése végett mentőt kért. 2 óra 26 perckor a mentővel a helyszínre érkezett H. Z. mentőápoló, aki megvizsgálta a panaszos sérüléseit, majd mivel továbbra is közveszélyes magatartást tanúsított, így rendőri kísérettel a megyei kórház SBO-jára szállították. A kórházban történt vizsgálatok alatt a magatartása továbbra sem változott, ezért vele szemben az orvosok és ápolók testi épségének megőrzése végett a bilincsel használata továbbra is indokolt volt. A panaszossal szemben, az ellátást követően 5 órakor szűnt meg a bilincsel alkalmazásának feltétele. A panaszost további ellátás végett a kórházban tartották megfigyelésre.

O. r. zls. a fentieket jelentette az ügyeletvezetőnek és a szolgálatirányító parancsnoknak, majd engedélyükkel a helyszínt elhagyta.

A panaszosnak az Rtv. 33. § (4) bekezdés szerint az előállítás okáról szóló tájékoztatót és az előállítás idejéről szóló igazolást nem adták ki.

9) A rendőrség ismételten mellékelte egy, az előállítás során kiállított nyilatkozatot, amelyet összesen 3 rendőr írt alá, de a panaszos, mint fogvatartott személy nem.

A nyilatkozat tartalmazza, hogy a nyilatkozó fél a jogorvoslati jogaira vonatkozó tájékoztatást az Rtv. 92. és 93. §§-ok alapján megkapta; a vele szemben alkalmazott személyi szabadságot korlátozó intézkedéssel/ kényszerítő eszköz alkalmazásával kapcsolatban panasszal nem él; az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról, annak várható időtartamáról a tájékoztatást írásban, a részére kiállított – az előállítás időtartamáról szóló – igazolást átvette; élelmezést nem kért; betegségben szenved; sérülése a rendőri intézkedés során keletkezett; orvosi ellátásban részesült.

10) A biztonsági intézkedés végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás a panaszossal szemben, az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerinti igazoltatást, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerinti átvizsgálást, az Rtv. 37. § szerinti veszélyhelyzet elhárítását, megszüntetését, az Rtv. 47. § alapján kifejtett testi kényszert és az Rtv. 48. § b) pontja szerinti bilincselést jog-és szakszerűnek találta. Ezen kívül az intézkedések és a kényszerítő eszközök alkalmazása az Rtv. 15. §-ában meghatározott arányosság követelményének is megfelelt, így az arányos volt.

10) Dr. K. T. Z. 2015. június 2-án megvizsgálta a panaszost. Az erről 3 óra 46 perckor kelt előzetes ambuláns vizsgálati jelentés, amelyet a rendőreg kérésére állítottak ki, az alábbiakat tartalmazza.

A panaszossal szemben a koponya zúzódását, az arc zúzódását és k. m. n. tényezők által okozott sérülést, mint diagnózist állította fel a vizsgálatot elvégző orvos.

A lelet tartalmazza, hogy előzménnyel nem rendelkeznek.

A panasz szerint az OMSZ szállítja a panaszost a rendőrség kíséretében, megbilincselve. A mai napon a rendőrség fogdáján a rácsnak esett, fejét, arcát, orrát ütötte meg, eszméletvesztése nem volt, érdemi anamnesis a betegről nem nyerhető. Agresszívan viselkedik, kiabál.

A status szerint a lehelete aromás, klinikailag kp. fokban ittas. Az orrgyökön felületes hámsérülése, az orrgyök nyomásérzékeny. Az ornyílásokban beszáradt vér, a külső hallójáratok szabadok. Egyéb külsérelmi nyom nincs. A nyaki gerincen duzzanat, deformitás nem tapasztalható. GCS: 4-5-6. Mellkas, medence stabil. Mind a négy végtagját aktívan, jól mozgatja. A végtagok alakilag és funkcionálisan is épek.

A kialakított vélemény szerint a panaszos jelenlegi állapotában, amelynek intoxikált állapota dominál, radiológiai képalkotó vizsgálat a dolgozók veszélyeztetése miatt nem végezhető el. Klinikailag orrcsonttörés lehetősége merül fel, de ez akut traumatológiai ellátást nem igényel.

Amennyiben intoxikált állapota rendeződött, a megkért RTG elvégzendő, ezek után kéri a panaszost az ambulanciájukra kontroll elvégzése céljából. Sérülése jogi gyógytartamáról csak az elvégzett RTG után tud az orvos nyilatkozni.

A lelet végén félköréven szerepel, hogy: Dr. K. I. Rendőri kísérettel, az OMSZ szállította a traumatológiai ambulanciára a rendőrség fogdájáról, ahol lefejelte a rácsot. Traumatológiai vizsgálat elvégzése után kéri a vizsgálatát. Az agresszivitása, nyugtalansága miatt radiológiai vizsgálata kivehetetlen volt. Érkezésekor nagyfokú nyugtalanság észlelhető, kontaktusba vonható, de viselkedése kritikátlan. Felső végtagot bilincs rögzíti. RR: 117*60 Hgmm; SpO2 körlevegőn, hason fekve 95 %. Állítása szerint alkoholt nem fogyasztott, de véralkohol szintje közepes fokú alkoholos befolyásoltságra utal. Vitális paraméterei stabilak, vércukor szintje normál tartományban. Orrjáratokból véres nyák ürül, orrfújást követően kielégítő nasalis légzés. A Rivotril beadását követően kezelhetővé vált, a kézbilincse eltávolítható volt. Ekkor már kikérdezhető az anamnézist illetően. Állítása szerint magas vérnyomás betegsége és cukorbetegsége van, és három gyógyszer szedését említi meg. Böven ürített vizeletet. Detoxikálás céljából fektetőben helyezték el, a beteg és az ápoló személyzet biztonsága érdekében végtagjait rögzítették.

11) B. J. r. szds. 2015. június 2-án készítette el összefoglaló jelentését, amelyben rögzítette, hogy 2015. június 2-án 2 óra 25 perckor A. L. r. hdgy. arról értesítette, hogy Ny. B. r. tzls. ellen, hivatalos személy elleni erőszakot követett el a panaszos, akit a S. Rendőrkapitányságra történő előállítását követően a megyei kórházba kellett szállítani, mert továbbra is agresszív, erőszakos magatartást tanúsított az előállító helyiségben. Ezt az intézkedést Sz. G. r. hdgy., O. N. r. tzls. és K. B. r. zls. rendőrök hajtották végre. A panaszossal szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést és kényszerítő eszközt alkalmaztak az Rtv. 37. § a) pont alapján biztonsági intézkedést, Rtv. 48. § b) pont szerint bilincselést, és az Rtv. 47. § alapján testi kényszert. A bilincs alkalmazásának az ideje 2015. június 2. 2 óra 20 perc és 5 óra között történt, amely sérülést nem okozott.

B. J. r. szds. meghallgatta az intézkedést foganatosító rendőröket és az általuk készített írásos jelentést áttanulmányozta, valamint megtekintette a készített videó felvételt is. Az iratokat áttanulmányozva és az összes körülményt figyelembe véve megállapította, hogy a személyi szabadságot korlátozó intézkedésre és testi kényszerre azért volt szükség, mert a panaszos az előállító helyiségben őrjöngött, dühöngött, a rácsot rángatta és a padlón fetrengett. Ezek után a mosdóba történő kísérés közben pedig rátámadt a videó felvételt készítő Ny. B. r. tzls-re. Az agresszíven viselkedő panaszost testi kényszerrel a falhoz szorították, majd a földre fektetve megbilincseltek. A földön fekvő panaszos tovább őrjöngött és a fejét az ordibálások közepette többször a padlóba ütötte szándékosan. Ennek következtében az orra vére eleredt. Ezek után intézkedtek a mentővel történő kórházba szállításáról.

A panaszos az állapotánál fogva nem volt meghallgatható állapotban, mivel őt a kórházba szállítást követően a detoxikáló helyiségben helyezték el, vele az orvosi ambuláns értesítő alapján kommunikálni nem lehetett érdemben.

Az intézkedő rendőrök által tett jelentésben és az intézkedés elmondásában ellentmondásokat nem tapasztalt a százados, ezért a rendőri intézkedést követő vizsgálat során a Szolgálati Szabályzat 38. § (3) – (4) bekezdése alapján felülvizsgálta és megállapította, hogy a rendőri intézkedés jogszerű, szakszerű és az alkalmazott kényszerítő eszköz szükséges és arányos volt.

12) B. J. r. szds. 2015. június 2-án készítette el összefoglaló jelentését hivatalos személy elleni erőszakról, amely szerint a S. Rendőrkapitányság büntetőeljárást kezdeményez a panaszossal szemben, aki 2015. június 2-án 1 óra 40 perckor a S., B. út MOL töltőállomás (közterület) hivatalos személy elleni erőszakot követett el Ny. B. r. tzls. körzeti megbízott és A. L. r. hdgy. szolgálatirányító parancsnok, K. Z. r. ftzls., K. Cs. r. ftzls. és K. B. r. zls. rendőrök sérelmére.

A rendőrség az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerint a panaszost igazolta, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerint átvizsgálta a ruházatát és az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata szerint előállította.

Az esemény leírása szerint 2015. június 2-án 0 óra 40 perckor a benzinkútra K. Cs. r. ftzls. és K. Z. r. ftzls., mint gépkocsizó járőrök érkeztek ki, mivel a benzinkútról a panaszos bejelentést tett, hogy a pénztárcáját az éjszaka folyamán ellopták tőle. Amikor megérkeztek a helyszínre, akkor ott a panaszost és B. K-t találták. Mivel a helyszínen a panaszossal érdemben kommunikálni nem tudtak, ezért B. K. mondta el a járőrök számára, hogy miért értesítették a rendőrséget, amely alapján a panaszos azt állítja, hogy a pénzét az éjszaka folyamán ellopták tőle. A kikerülő járőröktől a panaszos agresszíven ordítva és kiabálva folyamatosan azt követelte, hogy meg akarja nézni a benzinkút felvételeit.

Tekintettel arra, hogy a jelentés számos, a korábbi alpontokban ismertetett jelentésekből vett szövegrészletet tartalmaz, így a Testület a továbbiakban azon elemeket emeli ki, amelyek a panasz eljárás eredményes lefolytatása szempontjából új, releváns információnak számítanak.

Miután a mentőápoló tájékoztatta a rendőröket, hogy nem szorul ellátásra a panaszos, akkor A. r. hdgy. felszólította a panaszost, hogy távozzon az otthonába, az eljárás során majd tanúkihallgatásra lesz szükség. Közölte továbbá, hogy amennyiben továbbra sem tesz eleget a rendőri felszólításnak ellenkező esetben előállítják a rendőrkapitányságra.

A panaszossal szemben az Rtv. 50. § (1) bekezdés alapján szolgálati kutyát pórázon vezetve, szájkosárral; az Rtv. 47. § szerint testi kényszert a kezek illetve a test megfogása miatt, valamint az Rtv. 48. § a), b), c) pontok alapján bilincset, mint kényszerítő eszközöket alkalmaztak a panaszossal szemben.

A védelemhez való jog gyakorlására vonatkozó szóbeli közlés a 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet 4. § (4) bekezdése alapján 2015. június 2-án, 1 óra 40 perckor megtörtént. A panaszos panasztételi joga biztosított volt, de panasszal az intézkedés során nem élt.

Az Rtv. 31. § (1) bekezdés alapján átvizsgálták a panaszos ruházatát, de annak során közbiztonságra különösen veszélyes eszközt, kábítószert nem találtak.

Az intézkedő rendőrök közül Ny. B. r. tzls. jobb csuklója és jobb térdje sérült meg, amely az ambuláns értesítő szerint nyolc napon belül gyógyuló sérülés. A panaszos vonatkozásában az ambuláns értesítő szerint az orrán felületes hámsérülés látható, de kritikán aluli viselkedése, agresszivitása és nyugtalansága miatt radiológiai vizsgálata nem volt elvégezhető.

Az intézkedés során anyagi kár nem keletkezett.

Ny. B. r. tzls., valamint a szolgálatban lévő járőrök nem fogyasztottak alkoholt, velük szemben A. L. r. hdgy. (szolgálatirányító parancsnok) Alcotest 6810 Drager típusú és számú légalkohol mérő készülékkel alkoholszondás ellenőrzést hajtott végre, amely negatív eredményt mutatott. A. L. r. hdgy. szondáztatását az értesített készenlétes parancsnok végrehajtotta, amely szintén negatív eredményt mutatott. A panaszos erősen ittas állapotban volt, agresszivitása és mentális állapota miatt vérvételre vele szemben nem került sor, az ambuláns értesítő szerint klinikailag közepes fokban volt ittas.

A helyszínen értékelhető nyom, anyagmaradvány nem volt. A rendelkezésre álló ipari videokamera felvételeit megtekintették, intézkedés történt a kimentés érdekében.

A Megyei Nyomozó Ügyészség vezetőjét a Megyei Rendőr-főkapitányság TIK ügyeletvezetője a történetekről 2015. június 2-án 4 óra 30 perckor értesítette. Az utasítása az volt, hogy orvosi vizsgálatot követően annak dokumentumai, valamint az ügyben keletkezett iratokat 7 óra 30 perckor kerüljenek átadásra a részére.

A panaszost orvosi vizsgálat céljából mentővel szállították be a kórházba, ahol a panaszos meghallgatása és ellátása az állapota miatt nem volt lehetséges.

B. J. r. szds. a rendőri intézkedés, kényszerítő eszköz alkalmazásának törvényi feltételeit az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdése alapján, a Szolgálati Szabályzat 38. § (5) bekezdésre figyelemmel kivizsgálta és megállapította, hogy az alkalmazott személyi szabadságot korlátozó intézkedés és a kényszerítő eszközök (testi kényszer, bilincs, szolgálati kutya szájkosárral pórázon vezetve) alkalmazása jogszerű, szakszerű és arányos volt.

A parancsnoki kivizsgálás során a körülményekből, az intézkedést foganatosító rendőrök által készített jelentésekből megállapította B. J. r. szds., hogy az intézkedés jogszerű, szakszerű és arányos volt. A szolgálati kutya megfelel a Szolgálati Szabályzat 43. §-ban meghatározott követelményeknek, amely szerint az kiképzett, egészséges, ápolat és jó erőnlétű kutya.

A keletkezett iratokat megküldték a Megyei Nyomozó Ügyészségnek.

A panaszos megalapozottan gyanúsítható a Btk. 310. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző hivatalos személy elleni erőszak büntetvényének elkövetésével, ezért vele szemben büntetőfeljelentést tettek.

13) B. J. r. szds. 2015. június 3-án rögzített egy feljegyzést, amely szerint a szolgálata teljesítése során, 13 óra 25 perckor a kapitányság kapuügyeletese arról értesítette, hogy a kapuban van a panaszos, aki érdeklődni szeretne.

A kapuba kimenve várt rá a panaszos, aki elmondta, hogy hétfőn éjszaka kért rendőri intézkedést S. MOL benzinkútra pénzlopással kapcsolatosan és annyira emlékszik, hogy utána a rendőrségen kötött ki és szeretné megtudni, hogy mi történt vele.

A százados megpróbálta felvilágosítani a panaszt, hogy milyen eljárások indultak az ügyében, de folyamatosan a rendőr szavába vágott és a lábán lévő sérülést (karcolást) mutatta és a kórházban készült ambuláns értesítőt szorongatta a kezében.

Azt rendőri kérésre sem adta át, nem hagyta megnézni sem. A panaszt megpróbálta a százados felvilágosítani a jogairól (panaszjog az intézkedéssel szemben), de ezzel kapcsolatban annyit közölt, hogy ő semmit nem tesz, majd az ügyvédje rendezi a dolgokat.

B. J. r. szds. közölte a panaszossal, hogy a rendőri intézkedés, előállítás időtartamáról készült igazolást, valamint tájékoztatót most át tudja adni a részére, amelyre a panaszos azt a kijelentést tette, hogy ő nem ír alá semmit, majd az ügyvédje rendezi a jegyzőkönyvet.

Ezek után azt kérdezte a panaszos, hogy mi van az eltűnt pénzével, amellyel kapcsolatban a rendőr elmondta, hogy a bünyügyi osztályvezető tud erről felvilágosítást adni. Megkérdezte a panaszt, hogy kíván-e vele beszélni. A panaszos némi tétovázás után azt mondta, hogy igen. Ekkor a rendőr megkérte a kapuügyeletet, hogy az osztályvezetőt értesítse telefonon keresztül.

Ezt követően megkérdezte a panaszt, hogy tud-e esetleg még valamiben segíteni, amelyre azt mondta a panaszos, hogy nem, majd az ügyvédje (lerendezi a jegyzőkönyvet). A százados ezután elköszönt a panaszostól.

14) A. L. r. hdgy. 2015. július 2-án készített jelentés szerint 2015. június 1-én 19 órától látott el szolgálatot 2015. június 2-án 7 óráig, mint szolgálatirányító parancsnok. 1 óra 25 perc körüli időben az 1. számú gépkocsizó járőrszolgálatot ellátó K. Cs. r. ftzls Sepura rádióon keresztül intézkedéshez kért segítséget a S. B. úton található benzinkúthoz. A helyszínre K. B. r. zls-sal érkezett meg. Ezen kívül külön gépkocsival Ny. B. r. zls., valamint R. avatási nevű szolgálati kutya.

K. r. ftzls. tájékoztatta a hadnagyot, hogy a fenti helyre az ügyeletvezető utasítására érkeztek meg, mert onnan pénzlopásról érkezett bejelentés. Mivel a bejelentő (panaszos) agresszív, kötekedő magatartást tanúsított, a beszerzett adatok szerint cukorbeteg, epilepsziás, ezért a helyszínre mentőt kértek, akik a hadnagy kiérkezésekor már a helyszínen voltak. K. r. ftzls. elmondta, hogy a panaszt adatgyűjtést követően tájékoztatták, aki azonban nem fogadta el, hogy a töltőállomáson felszerelt belső biztonsági kamera felvételét nem tekintheti meg. A fentieket követően a láthatóan ittas állapotban lévő panaszossal megpróbált a hadnagy kommunikálni, valamint ő is tájékoztatta, hogy a sérelmére elkövetett lopás ügyében várható eljárásról, valamint az eljárás menetéről. A panaszos folyamatosan kérdezte, hogy hol a pénze, hová tette azt a rendőr, és hogy szerinte a rendőrség nem segít, mert az ő tulajdonát képező 500. 000 Forintot a hadnagy, vagy valamelyik ismerőse tulajdonította el. A panaszossal ekkor közölte, hogy a biztonsági kamerafelvételt a kollégái megtekintették, azon az üggyel kapcsolatban releváns felvétel nem látható.

Mivel a helyszínen az OMSZ munkatársai elmondták, hogy a panaszos semmilyen kezelésre szoruló tünetet nem mutat, így elszállíttatni nem tudják. Ekkor közölte a hadnagy a panaszossal, hogy bejelentését rögzítik, a megfelelő eljárás el fog indulni, nyugodtan otthonába távozhat. Ekkor – az egyébként az intézkedés teljes időtartama alatt szitkozódó, kötekedő panaszos – a MOL töltőállomás bejárata felé vette az irányt, majd az ügyféltérbe ment, ahol a töltőállomás kezelőkkel pár szót beszélt, majd rögtön a belső helyiség felé indult, ahová csak azért nem tudott bemenni, mert a dolgozók az útját állták. Ekkor a rendőrök számára világossá vált, hogy a panaszos előállítását végre kell hajtaniuk, annál is inkább, mert a panaszos egyre agresszívebb viselkedése már vélhetően csak rövid ideig viseli a benzinkút dolgozóinak folyamatos visszautasítását. Ekkor a panaszost felszólították, hogy cselekményét fejezze be, őt elő fogják állítani a rendőrkapitányságra. Ekkor Ny. r. tzls. – mivel a panaszos a felszólításnak nem tett eleget és folyamatosan próbált bejutni a belső helyiségbe – vele szemben pórázon vezetett, szájkosárral ellátott szolgálati kutya kényszerítő eszközt alkalmazott, amely során a kutya a panaszost egy alkalommal, lágyéktájékon a szájkosárral megütötte. Ennek hatására a panaszos ellenállása enyhült, így a továbbiakban kezeinek hátra helyzetbe történő feszítéséből álló testi kényszer alkalmazásával lett a bejárati ajtóval szemben, orral az ajtó felé parkoló szolgálati gépkocsihoz vezetve, ahol a ruházatátvizsgálat követően kezeit szolgálati patent bilincs alkalmazásával hátra helyzetben megbilincseltek. A panaszos még ekkor is őrjöngött. Amikor a szolgálati személygépkocsi jobb hátsó ajtajához kísérték, akkor egy alkalommal, szándékosan, jobb térdén rúgta az intézkedést már szolgálati kutya nélkül biztosító Ny. r. tzls-t, aki a panaszos további közeledését elkerülve a panaszos fejét hirtelen mozdulattal az ellenkező irányba lökte el, amely mozdulattól a panaszos egyensúlyát elvesztette és térdeire esett. Ezt követően a szolgálati gépkocsi jobb hátsó ülésén helyezték el a panaszost. Mellette K. B. r. zls. foglalt helyet. A hadnagy külön szolgálati gépkocsival, mögöttük haladt a B. Zs. útig, ahol a panaszos a gépkocsiban tovább őrjöngött, az ablakot fejjelgette, lábait emelgette. Tekintettel a szűk helyre a panaszos önkárosítását megakadályozni nem lehetett. Ekkor a hadnagy utasítására a panaszost a szolgálati gépkocsiból kiszállították, majd a fenti helyről a kapitányságra gyalogosan folytatták az előállítását. A kapitányságon már szolgálati kutya nélkül az előállító helyiségben helyezték el a panaszost, ahol az őrzéséről gondoskodtak. Nem sokkal később jelentették a hadnagynak a kollégái, hogy a folyamatosan őrjöngő panaszos Ny. r. tzls-t az ivásra kapott vízzel leöntötte, további támadásának megtörése és önkárosításának megakadályozása végett kezeit újra hátra helyzetbe kellett bilincselni, amely testi lényyszer alkalmazása során a panaszos orra vérezni kezdett. Ekkor az ügyeletvezető segítségével a kapitányságra mentőt és háziorvost kért a hadnagy. A mentőszolgálat munkatársai a háziorvos kiérkezése előtt, rendőri kísérettel a panaszost a megyei kórház SBO-ra szállították, ahol a kényszerítő eszköz alkalmazására csak 5 óraker, a panaszos dührohamának lecsillapodása után lehetett csak megszüntetni. A fenti időpontig a panaszos orvosi vizsgálatát is nem, vagy csak nagy nehézségek árán lehetett lefolytatni. Az intézkedésben részt vevő kollégák mindegyikével szemben Lion és Drager alkoholszondát alkalmazott a rendőr, amely minden esetben negatív (0,0 mg/l) eredményt mutatott.

15) K. Cs. r. tzls. 2015. június 8-án készítette el a sérelmezett rendőri intézkedésről szóló jelentését, amely szerint 2015. június 1-én 18 órától június 2-án 6 óráig látott el járőrszolgálatot S. működési területén K. Z. r. ftzls-sal. Ennek során június 2-án, 0 óra 10 perckor, amikor éppen B. község területén hajtottak végre ellenőrzést az ügyeletvezető rádióon utasította őket, hogy menjenek S., B. úton lévő MOL töltőállomásra, mivel onnan a panaszos lopást jelentett be. Azt is közölte az ügyeletvezető, hogy nehezen volt érthető a telefonban a bejelentő, lehet, hogy ittas állapotban van. Ekkor K. Cs. r. tzls. közölte, hogy B-ből a helyszínre indulnak. Ezt követően a benzinkúton bement a rendőr az eladó térbe, ahol egyből

odalépett hozzá a panaszos, akiről kiderült, hogy ő a bejelentő. A panaszos szemmel láthatóan itas, erősen felindult állapotban volt. Ekkor hadarva érthetetlen módon és hangnemben elkezdett a rendőrhöz beszélni, de csak néhány szavát lehetett megérteni. Ekkor visszakérdezett, hogy mi történt, de hasonlóan beszélt és csak valamilyen kameráról, meg 500. 000 Forintról beszélt. B. K. ekkor lépett oda a rendőrhöz.

Tekintettel arra, hogy a jelentés részben átfedéseket mutat az eddigiekben közölt jelentésekkel, ezért a Testület az ismétlések elkerülése végett csak az új, érdemi információkat emeli ki, amelyek új történi tényállási elemnek minősülnek.

Amikor hazamentek a tankolás után Sz-re, akkor a panaszos elkezdte keresni a pénztárcáját, de az nem volt meg, így két további személlyel, azaz így összesen négyen visszamentek a benzinkútra megkeresni a pénztárcát. B. K. elmondta, hogy nem tudja, hogy mennyi pénz lehetett a panaszosnál, de véleménye szerint nem lehetett nála 500. 000 Forint. Egyébként elmondta a rendőrnök, hogy nem látta, hogy mikor ránthatta ki a panaszos a tárcát.

A benzinkúton található kamerák fix kamerák, nem mozgathatók; azok az állomás hátsó oldalán lévő két darab WC ajtajait és az azok előtt lévő kb. 1-2 méteres járdaszakaszt figyelik.

A rendőr a panaszossal és B. K-nal kiment az épület mögé, ahol B. K. megmutatta, hogy hol parkoltak és hogy, hol találták meg az értékeket. Ekkor megmutatták a rendőrnök a pénztárcát is, amelyben benne voltak a panaszos vizes, nedves iratai (mivel a füves rész, ahol megtalálták az értékeket vizes volt). Ekkor a rendőr megkérte a panaszost, hogy nézzék meg, hogy minden benne van-e a tárcában. A panaszos ekkor is, mint az intézkedés alatt végig erősen felindult, agresszív, ideges állapotban volt. Azt mondta, hogy a pénz nincs benne és eldobta a tárcát, hogy az neki így nem is kell. Adják vissza a pénzét, mert ő addig így nem megy el. A rendőr elmondta, hogy az adatgyűjtés az adott helyen és időszakban nem volt lehetséges.

A panaszosnál az intézkedés során egy nejlonszatyor volt, amelyben gyógyszerek voltak. B. K. azt mondta, hogy a panaszos mindig ezekkel jár, ezek az ő gyógyszerei a betegségeire.

Miután a mentő kikerkezett volt egy pillanat, amikor a panaszos megnyugodott; ekkor az ápoló elkezdte megmérni a panaszos vérnyomását. A panaszos ekkor leült a mentő gépkocsi kihúzott oldalsó ajtajánál a jármű küszöbére. Amikor az ápoló elkezdte volna mérni a vérnyomását mindig felugrott valamiért. Ekkor a mentőápoló kivette a járműből a gurulós hordágyat a mentő mögé és mondta a panaszosnak, hogy feküdjön fel rá és beviszik vizsgálatra a kórház SBO-ra. Ennek a panaszos nem tette eleget, hanem elindult a MOL kút bejáratához, hogy most bemegy lesz, ami lesz és megnézi a felvételt. A rendőr ekkor a társával a panaszos után ment és ketten visszakísérték a mentő gépjárműhöz. A mentőápoló mondta, hogy fektessék a rendőrök a panaszost hasra a hordágyon és beviszik a kórházba. Ezt hallva a panaszos megint örjöngeni kezdett és leült a hordágy elé a földre, hogy ő a pénz nélkül nem egy sehova. K. Cs. r. tzls. megpróbálta a földön ülő, majd fekvő panaszost onnan a mentőápoló segítségével felhúzni, de ez nem sikerült. Ekkor a rendőr úgy ítélte meg, hogy az intézkedés sikeres végrehajtásához parancsnokot, erősítést kér a helyszínre.

K. Cs. r. tzls. készítette el a szolgálati személygépjárművet a panaszos előállításához, amelynek keretén belül kinyitotta az ajtajait, a jobb hátsó ajtót pedig gyerekszárrel lezárta.

Miután a panaszos ruházatát átvizsgálták, felszólítást követően a kollégái hátra helyzetben megbilincseltek a panaszost, majd megkezdték a kísérését a gépkocsi jobb hátsó ajtaja felé. Ekkor K. Cs. r. tzls. mögöttük volt és innen biztosította a tevékenységüket. Egy-két lépést tettek meg, amikor valaki ordított valamit és azt látta, hogy az intézkedést előlről és bal oldalról szintén biztosító Ny. r. tzls. miközben elhaladtak mellette sántít. K. Cs. r. tzls. kérdésére Ny. r. tzls. mondta, hogy megrúgta őt az őrző panaszos. K. Cs. r. tzls. ezt a cselekményt nem látta az előtte haladó kollégái és az általuk közrefogott és a kísért panaszostól.

Ezt követően a panaszost beültették a szolgálati gépjárműbe, amelyet K. Cs. r. tzls. vezetett. Mellette foglalt helyet K. Z. r. ftzls., bal hátsó ülésen a panaszos mellett pedig K. r. zls. Az előállítás közben, mialatt haladtak befelé a rendőrkapitányságra, a panaszos továbbra is agresszív, őrző magatartást tanúsított. Kapálózott, a fejét verte a jobb hátsó ajtó üvegébe (ennek során nem keletkezett sérülése). A B. Zs. úton a B. B. könyvtárral szemközt meg kellett állnia a rendőrnek a gépkocsival, mert innentől kezdve már nem lehetett kezelni a panaszost és féltő volt, hogy önmagában, illetve a gépkocsiban is kárt tenne. Innen gyalogosan állították elő a rendőrkapitányságra a panaszost, amelyet K. Z. r. tzls. és K. B. r. zls. rendőrök hajtottak végre. K. Cs. r. tzls. a szolgálati gépkocsival ment be a rendőrkapitányságra. Itt pedig írásos tevékenységet hajtott végre, a panaszossal már nem találkozott.

16) K. Z. r. tzls. 2015. június 8-án készítette el a sérelmezett rendőri intézkedéssel kapcsolatban a jelentését.

Tekintettel arra, hogy a jelentés szövege szinte szó szerinti egyezést mutat az előző, 15) alpontban ismertetett rendőri jelentésnél kifejtettekkel, így az ismétlések elkerülése végett és azért, mert a jelentés a panasz eljárás szempontjából új, eddig nem közölt információt nem tartalmaz, ezért annak részletes ismertetésétől a Testület jelen pont alatt eltekint.

17) Ny. B. r. tzls. 2015. június 10-én készítette el a sérelmezett intézkedésről a rendőri jelentését, amely szerint 2015. június 1-én 18 órától június 2-án 6 óráig látott el 19 megyés szolgálatot. Az alapvető feladatok végrehajtását követően 1 óra 30 perc körüli időben az I. számú gépkocsizó járőr szolgálatot ellátó K. Cs. r. ftzls. Sepura rádión keresztül segítséget kért S., B. úton található MOL töltőállomáshoz, mivel egy intézkedés alá vont személy (panaszos) nem hajlandó együttműködni. A helyszínre 1 óra 35 perckor érkezett meg Ny. B. r. tzls. szolgálati személygépjárművel és R. avatási nevű, 11550 avatási számú általános rendőr kutyával. Kb. vele egy időben érkezett meg A. L. r. hdgy. és K. B. r. zls. A helyszínen találta K. Cs. r. ftzls-t és K. Z. r. ftzls-t, valamint a panaszost. A helyszínen tartózkodott még egy mentőautó is és annak két főből álló személyzete.

Tekintettel arra, hogy a jelentés az eddig közölt jelentésekkel átfedéseket mutat, így jelen pont alatt a Testület csak azokat a pontokat emeli ki, amelyek új, releváns történeti tényállási elemeket jelentenek.

A szolgálati kutya alkalmazása előtt Ny. B. r. tzls. felszólította a panaszost, hogy hagyja abba cselekményét, ellenkező esetben vele szemben szolgálati kutya kényszerítő eszközt fog alkalmazni. A panaszos a felszólításnak egyáltalán nem tett eleget, sőt magatartása fokozódott, ezért vele szemben szájkosárral ellátott, pórázon vezetett szolgálati kutya kényszerítő eszközt alkalmazott a rendőr, amely során a panaszost a kutya a lágyéka tájékán

egy alkalommal megütötte. Ennek hatására a panaszos ellenállása megtört, ezért a rendőr a kutyát visszarendelte, majd szinte ezzel egy időben két kollégája testi kényszer alkalmazásába kezdett vele szemben, amely karjainak megfogásából állt. Ezen kényszerítő eszközt alkalmazó kollégáit nem tudja megnevezni Ny. B. r. tzls., mivel ekkor ő már a visszarendelt szolgálati kutyával volt elfoglalva, ugyanis előzőleg meggyőződött róla, hogy a továbbiakban az intézkedést a kollégái már biztonságban végre tudják hajtani. Ezt követően az ebet elhelyezte a szolgálati személygépkocsiban, majd arra lett figyelmes, hogy a töltőállomások között várakozó, másik szolgálati személygépkocsinál a kollégái dulakodnak az újra felfokozott agressziót mutató panasossal. Ekkor a kollégái segítségére indult, majd közösen sikerült megtörni a panaszos ellenállását, és a végrehajtott ruházatátvizsgálat követően sikerült hátra helyzetbe bilincselni az őrjöngő panaszos kezeit. A fentieket követően két kollégája a panaszos karjait megfogva kísérni kezdte őt a szolgálati gépjármű jobb hátsó ajtajához, Ny. B. r. tzls. pedig ezt biztosítandó, kb. egy lépéssel előttük és balra mellettük haladt, mivel a panaszos agresszivitása ekkor már olyan fokra hágott, hogy tartani lehetett a további támadástól, esetleg szökéstől. Ekkor a panaszos, dühtől eltorzult arccal a rendőrré nézett, ordított valamit, majd jobb lábával, igen nagy erővel belerúgott a jobb lába térd részének belső felébe, és ezzel szinte egyidejűleg – ha a rendőr jól emlékszik – a „Megöllek!” vagy a „Megdöglesz!” felkiáltással, fejfelé előre elindult a rendőr felé, olyan erővel, hogy félő volt, hogy az őt fogó kollégákat is magával rántja. Viselkedéséből egyértelműen arra következtetett a rendőr, hogy a nagy erejű rúgást követően további sérülést kíván neki okozni (le akarja fejelni), valamint ki akarja magát vonni az intézkedés alól, ezért őt reflexszerűen a rendőr jobb kezével, hirtelen mozdulattal a homlokánál ellökte magától, megakadályozva ezzel a további támadást. Közvetlenül ezt követően nagyon éles fájdalom nyilallt a jobb térdébe, ami miatt a további eseményeket nem volt módjában figyelemmel kísérni, ugyanis megijedt, hogy komoly sérülést okozott a panaszos rúgása, valamint a fájdalom is teljesen elvonta a figyelmét.

A rendőr megjegyezte, hogy a panaszos az egész intézkedés alatt támadólag, agresszíven viselkedett és többször hangot adott annak, hogy bántalmazni kívánja a jelen lévőkét kivétel nélkül.

Azt is megjegyezte a rendőr, hogy a fenti eseményeket követően a MOL töltőállomás egyik dolgozója odasietett hozzá és megkérdezte tőle, hogy megsérült-e, mivel elmondása szerint látta, hogy igen nagy erejű rúgást mért rá a panaszos.

Amikor a rendőr az általa vezetett szolgálati személygépkocsival a kapitányság irányába közlekedett, akkor a kollégákkal folytatott rádióbeszélgetést követően, 1-2 perc elteltével artikulálatlan és egyre erősödő ordításra lett figyelmes, amely hang forrása a K. sor irányából közeledni látszott. Ekkor magához vette a szájkosárral felszerelt szolgálati kutyát és őt pórázon vezetve, futva indult el a fenti hang forrása irányába. A K. sorra fordulva egyértelművé vált a számára, hogy a fenti üvöltés forrása a panaszos. Őt ekkor két kolléga fogta közre, a karjainál fogva vezették a rendőrkapitányság irányába, ő viszont ordította, szitkozódott, fenyegetőzött és vergődött. A rendőr látta azonban, hogy további kényszerítő eszköz alkalmazására, valamint segítségére nincs szükség, ezért a kísérést biztosítva, a hátralévő útszakaszon mögöttük haladva, majd a panaszoszt a kollégák bekísérték a rendőrkapitányság ajtaján. A rendőr ezt követően az épület előtt maradt 6-8 percig, mivel leszerelt illetve megitta a szolgálati kutyát. Mindeközben folyamatos ordítást hallott ki az épületből. Amikor bement a kapitányság épületébe, akkor a panaszos már az előállító helyiségben tartózkodott és őrjöngve fenyegetőzött, ordított, rázta, rúgta a rácsot. Ekkor a

magatartása hullámzó volt, egy-két mondat erejéig higgadtnak mutatkozott, majd újra őrlöngeni kezdett. A higgadt pillanataiban is több alkalommal közölte, hogy el fogja a rendőrt intézni, hogy meg fogja azt bántani, hogy vele szemben intézkedett. A fentiek további elkerülése miatt a következő pár percben nem került kontaktusba a rendőr a panaszossal. Őrzéséről más kolléga gondoskodott, azonban folyamatosan betöltötte az épületet az ordítózása, valamint, hogy folyamatosan ütötte, rúgta a rácsot. A panaszos az előállító helyiségben továbbra is agresszív magatartást tanúsított; többször kísérelt meg kárt tenni magában.

A fentiek miatt kb. 2 óra 15 perctől a panaszos viselkedését videofelvételen rögzítette, az A. L. r. hdgy. által, a részére, erre a célra átadott videokamera segítségével. Ny. B. r. tzls. megjegyezte, hogy közvetlenül a felvételkészítés előtt, tisztán és érthetően felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy a továbbiakban videofelvétel fog róla készülni, amelyet ő a „Sz*rok rád, csináld csak!” kifejezés ordításával vett tudomásul. Kb. 2 óra 18 perckor a panaszos közölte, hogy szomjas és vizet kér. Ekkor K. B. r. zls. egy papír pohárban vizet vitt neki, amelyet az előállító helyiség rácsain keresztül át adott oda neki. Ivott egy korty vizet a panaszos, majd letette a poharat a padra. Ezt követően kérte, hogy had menjen ki a mellék helyiségbe. Ekkor O. N. r. tzls. kinyitotta az előállító helyiség ajtaját, hogy a panaszos mehessen a dolgára, de ekkor a panaszos magához vette a poharat és elindult kifelé az ajtón. Amint kilépett az előállító helyiségből a nála lévő pohárból vizet öntött Ny. B. r. tzls-ra és támadólag lépett fel, amely támadást O. és K. rendőrök akadályozták meg és a panaszost testi kényszer alkalmazásával a földre vitték, ahol a kezeit hátra helyzetben megbilincseltek. Erről külön személyi szabadság korlátozásáról szóló jelentés készül. Ezzel egy időben a rendőr a felvétel készítését felfüggesztette, hogy amennyiben szükséges, a kollégái segítségére lehessen.

A panaszos a bilincselése során, vagy azt megelőzően – pontosan nem állapítható meg – beütötte az orrát a padlóba, amely emiatt vérezni kezdett. Ezen sérülés akkor vált láthatóvá, amikor a panaszos megbilincselését követően O. r. ülő helyzetbe helyezte. Amint láthatóvá vált, hogy a panaszos megsérült, EDR rádión keresztül azonnal mentőt kértek az ügyeletvezetőn keresztül.

Ny. B. r. tzls. a panaszos elszállításakor már nem volt jelen, mivel akkorra a megyei kórház SBO-ra távozott A. L. r. hdgy. utasítására a benzinkúton történt sérülése megvizsgálása céljából.

18) K. B. r. tzls. 2015. június 9-én készítette el az intézkedésről szóló jelentését. Tekintettel arra, hogy a jelentés az eddigi alpontokban közölt jelentésekhez képest új információt nem tartalmaz, így a Testület eltekint a jelentés jelen pont alatt történő ismertetésétől.

19) Sz. G. r. hdgy. 2015. június 11-én kelt jelentésében előadta, hogy 2015. június 1-én 18 órától június 2-án 6 óráig Ny. B. r. tzls. úrral látott el, a „19 megyés programban” szolgálatot, amelynek során éjjel körüli időben K. Cs. r. ftzls. és K. Z. r. tzls. rendőrök az ügyeletvezető utasítására a S., B. úton lévő MOL töltőállomáson intézkedést kezdtek el fogatosítani.

Ezt követően az intézkedő rendőrök az intézkedés befejezéséhez segítséget kértek, mert az intézkedés alá vont személy (panaszos) az intézkedésnek ellenállt.

A helyszínre A. L. r. hdgy. szolgálatirányító parancsnok, Ny. B. r. tzls. és K. B. r. zls. indultak; Sz. G. r. hdgy. a rendőrkapitányság épületében maradt jelentéskészítés céljából (a korábbi intézkedés kapcsán), a szolgálatirányító parancsnok engedélyével.

Ezt követően EDR rádión keresztül értesült róla, hogy az intézkedés helyszínéről egy fő került előállításra, aki agresszíven, ellenségesen viselkedik, akivel szemben kényszerítő eszközök kerültek alkalmazásra, valamint a panaszos meg is támadta az intézkedő rendőröket.

Ezt követően ismételt rádióforgalmazások alapján értesült róla, hogy az intézkedés alá vont (panaszos) a szolgálati személygépkocsiban tovább őrjögött, ezért az önkárosításának megakadályozása és a szolgálati gépkocsi állagának megóvása érdekében a gépkocsiból kiszállították a S., K. soron. Onnan gyalog kísérték tovább a S. Rendőrkapitányságra.

A panaszossal Sz. G. r. hdgy. a rendőrkapitányság épülete előtti útszakaszon találkozott, aki a rádióforgalmazásoknak megfelelően az első pillanattól kezdve magából kifordulva, állatias, primitív módon viselkedett. Folyamatosan ordított, szitkozódott, agresszíven próbált fejfelgetni, illetve az őt kísérők fogásából próbált kiszabadulni. Folyamatosan ordított, fenyegetőzött, valamint az intézkedő rendőröket és azok női felmenőit emlegette, sértegette. „Rohadt, f*sszopó rendőrök, megb*szlak titeket és anyátokat is. Elloptátok a pénzem. Fel lesztek jelentve, mindannyian le lesztek szerelve. K*rva anyátokat, k*csögök.” Valamint ezen mondatok kombinációit váltogatta vagy mondogatta ismételve.

A panaszos letéti tárgyainak átvételét követően elhelyezésre került az előállító helyiségben, ahol a viselkedése nem változott, továbbra is őrjögött. A panaszos viselkedését a későbbiekben videofelvételen rögzítette Ny. B. r. tzls. az erre a célra átadott videokamera segítségével, amelyre a figyelmeztetés megtörtént.

Az előállító helyiségben tartózkodása során a panaszos vizet kért. Ekkor K. r. tzls. egy papírpohár vizet vitt neki, amelyet az előállító helyiség rácsain keresztül adott be neki. Ivott egy korty vizet, majd mosakodni kívánt vele. K. közölte vele, hogy ki fogja őt engedni, ne locsolja ki a vizet, ekkor a panaszos letette a poharat. Ezt követően kérte, hogy had menjen ki a mellékhelyiségbe. O. N. r. tzls. kinyitotta az előállító helyiség ajtaját, hogy a panaszos kimehessen a mosdóba, de a panaszos magához vette a papírpoharat és elindult kifelé az előállító ajtaján. Amint kilépett az előállító helyiségből a nála lévő pohárból a vizet Ny. B. r. tzls-ra öntötte, aki kamerával rögzítette az eseményeket. Ekkor O. r. tzls. kezeit megfogva visszatolta az előállítóba, majd a panaszost testi kényszer alkalmazásával a földre vitték, ahol a kezeit hátra helyzetben megbilincselték. Erről külön személyi szabadságot korlátozó jelentés készült. A panaszos, a bilincselése során, vagy azt megelőzően – pontosan nem állapítható meg – beütötte az orrát, amely vérezni kezdett, ezért a panaszost a megbilincselését követően ülő helyzetbe helyezték. Amint láthatóvá vált, hogy a panaszos megsérült, EDR rádión azonnal jelentették az ügyeletnek, majd mentőt kértek. A panaszost a 4. számú objektum elé ültették. A mentő 2 óra 30 perc körül érkezett H. Z. vezetésével, azonban a panaszost továbbra is tartó igen agresszív magatartása miatt érdemben megvizsgálni, ellátni nem tudták, ezért őt megbilincselte állapotban a megyei kórház SBO-ra szállították további ellátása céljából, ahová a Sz. G. r. hdgy. O. N. r. tzls-sal elkísérte.

A kórházban a panaszos tovább folytatta a rendőrök sértegetését a fentebb már leírt mondatokkal, amelybe a kórházi dolgozókat és azok családtagjait is beillesztette.

Megröntgenezni nem hagyta magát, illetve az orvosi vizsgálatoknak sem volt hajlandó alávetni magát. A panaszost 5 óra 30 perc körüli időben dr. K. I. engedélyével a kórházi személyzet őrzésére bízva hagyták ott. Ekkor a panaszost erősen begyógyszerezték, valamint az ágyához szíjazták, orvosi nyilatkozat alapján közepesen alkoholos állapotban volt.

20) O. N. r. tzls. 2015. június 11-én készítette el rendőri jelentését. Tekintettel arra, hogy a rendőri jelentés a rögzített történeti tényállási elemek tekintetében nem tér el az előző (19. pontban) kifejtettekkel, így annak ismertetésétől a Testület eltekint, figyelemmel az új információk hiányára és az ismételések elkerülésére.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszosok kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

1) A Testületnek először azt kellett megvizsgálnia, hogy a hatásköri szabályai mennyiben teszik lehetővé a panaszos által előadottak vizsgálatát. Ennek kapcsán az alábbi álláspontra helyezkedett.

A panaszos sérelmezte, hogy amikor a rendőrök elszállították a kórházba, akkor az orvosok a rendőrök utasítására állítottak ki ambuláns lapot, amely tartalmát tekintve hamis, nem felel meg a valóságnak. Amikor a panaszos, szabadulását követően elment orvoshoz, az a lelelet teljesen más információkat tartalmaz. Így ezen tényekre tekintettel a panaszos sérelmezi a vele szembeni intézkedést követően kiállított ambuláns lapban foglaltakat.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, amely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Tekintettel arra, hogy az ambuláns lapot orvosok állítják ki, az általuk tapasztalt, elvégzett vizsgálatok alapján, így megállapítható, hogy a folyamatban szervesen a rendőrök nem vesznek részt, tekintettel a szakértelem hiányára. A fenti jogszabályi rendelkezésekből látszik, hogy a Testület a rendőrök, Rtv. szerinti tevékenységét vizsgálhatja felül. Az orvosok által kiállított dokumentumok valóságtartalmát nem vizsgálhatja, az abban foglaltakat elfogadja, tekintettel arra, hogy a Testület nem rendelkezik szakismerettel az orvostudományok terén. Ezen körülményekre tekintettel a Testület a panaszos jelen kifogását, szakértelme és hatásköre hiányában nem vizsgálhatta meg.

A fenti jogszabályi rendelkezések alapján a Testület hatáskörének és szakértelmének hiányában nem vizsgálhatta meg az ambuláns lap tartalmára vonatkozó panaszosi kifogást.

IV.

A panaszos által előadott sérelmek tekintetében a Testület vizsgálatát két részre osztotta. A) pont alatt vizsgálta meg a panaszos bejelentése alapján, a rendőrség által foganatosított cselekményeket, hiszen ezen panaszem kapcsán a panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök a helyszínen érdemben nem intézkedtek, hiszen nem lett meg az 500. 000 Forintja, így állítása szerint a rendőröket mulasztás terheli etekitnetben. A Testület a B) pont alatt pedig a panaszossal szemben végrehajtott rendőri intézkedéseket vizsgálta meg tételesen.

A.

A panaszos kifogásolta, hogy telefonos bejelentése hatására a helyszínre kikerkező rendőrök nem intézkedtek, még annak ellenére sem, hogy kifejezetten kérte, hogy nézzék meg a kamerafelvételeket, vegyenek fel jegyzőkönyvet.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület érdemben elsőként a rendőrök intézkedési kötelezettségének elmulasztására vonatkozó panaszosi kifogást vizsgálta meg.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

Ahhoz, hogy a Testület az intézkedés megalapozottságáról állást foglaljon, azt kell mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e bűncselekmény elkövetésének, a rendőrségi fellépéshez szükséges gyanúja.

A kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként

bűncselekmény gyanújára hivatkozik – nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely bűncselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

A Testület megítélése szerint a bejelentés felvethette a lopás bűncselekmény elkövetését, hiszen a panaszos arról tájékoztatta a rendőrséget, hogy eltűnt a pénztárcája, amelyben 500.000 Forint volt készpénzben és a személyes iratai. Tekintettel arra, hogy a pénztárca kikerült a birtokából, így felmerülhetett akár az idegenkezűség is, hiszen közölte a panaszos, hogy az este során nála volt, de amikor hazaértek a barátjával, akkor már nem találta azt sehol.

A Btk. 370. § szerint:

- (1) Aki idegen dolgot mástól azért vesz el, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa, lopást követ el.
- (2) A büntetés vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztés, ha
  - a) a lopást kisebb értékre vagy
  - b) a szabálysértési értékre elkövetett lopást
  - ba) bünszövetségben,
  - bb) üzletszerűen,
  - bc) dolog elleni erőszakkal - ideértve azt is, ha a dolog eltulajdonításának megakadályozására szolgáló eszközt állagsérelem okozása nélkül eltávolítják, vagy a dolog eltulajdonításának megakadályozására alkalmatlanná teszik -,
  - bd) zsebtolvajlás útján,
  - be) egy vagy több közokirat, magánokirat vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszköz egyidejű elvételével,
  - bf) helyiségbe vagy ehhez tartozó bekerített helyre megtévesztéssel, vagy a jogosult, illetve a használó tudta és beleegyezése nélkül bemenne,
  - bg) hamis vagy lopott kulcs használatával,
  - bh) lakást vagy hasonló helyiséget az elkövetővel közösen használó sérelmére vagy
  - bi) erdőben jogellenes fakivágással
 követik el.
- (3) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha
  - a) a lopást nagyobb értékre,
  - b) a kisebb értékre elkövetett lopást
  - ba) a (2) bekezdés ba)-be) pontjában meghatározott valamely módon,
  - bb) védett kulturális javak körébe tartozó tárgyra vagy régészeti leletre,
  - bc) vallási tisztelet tárgyára,
  - bd) holttesten lévő tárgyra, illetve temetőben vagy temetkezési emlékhelyen a halott emlékére rendelt tárgyra,
  - be) nemesfémre vagy
  - c) a lopást szabálysértési vagy kisebb értékre közveszély színhelyén
 követik el.
- (4) A büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha
  - a) a lopást jelentős értékre vagy
  - b) a nagyobb értékre elkövetett lopást a (2) bekezdés ba)-be) pontjában meghatározott valamely módon vagy közveszély színhelyén
 követik el.
- (5) A büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha
  - a) a lopást különösen nagy értékre vagy

b) a jelentős értékre elkövetett lopást a (2) bekezdés ba)-be) pontjában meghatározott valamely módon vagy közveszély színhelyén követik el.

(6) A büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha

a) a lopást különösen jelentős értékre vagy

b) a különösen nagy értékre elkövetett lopást a (2) bekezdés ba)-be) pontjában meghatározott valamely módon vagy közveszély színhelyén követik el.

Az információk felvethették akár a Btk. 378. §.ába ütköző jogtalan elsajátítás bűncselekmény elkövetését is. A hivatkozott szakasz szerint:

(1) Aki

a) a talált idegen dolgot eltulajdonítja, vagy nyolc napon belül a hatóságnak vagy annak, aki elvesztette, nem adja át, illetve

b) a véletlenül vagy tévedésből hozzá került idegen dolgot eltulajdonítja, vagy nyolc napon belül nem adja vissza,

vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés két évig terjedő szabadságvesztés, ha a jogtalan elsajátítást védett kulturális javak körébe tartozó tárgyra vagy régészeti leletre követik el.

A Testület megítélése szerint a telefonon keresztül közölt információk a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztettek, hiszen annak során a panaszos, sérelmére elkövetett bűncselekmény gyanúját hozta a rendőrség tudomására.

A panaszos elmondta, hogy emlékei szerint 2015. június 2-án 0 óra 21 perckor értesítette a rendőrséget, a helyszínen pedig a hívást követően kb. fél óra elteltével jelentek meg. A rendőrség tájékoztatása szerint 0 óra 10 perckor érkezett telefonhívás a kapitányságra, amely hatására utasították a rendőröket, hogy menjenek a bejelentés helyszínére. Kezdetben egy szolgálati gépjárművel két járőr jelent meg a helyszínen, majd erősítést kértek a helyszínre és később egy kutyás rendőr, valamint egy másik szolgálati gépjárművel további két fő rendőr érkezett a helyszínre.

Habár a panaszos és a rendőrség által közölt információk ellentétben állnak egymással atekintetben, hogy pontosan mikor telefonált a panaszos és mikor mentek ki a helyszínre a rendőrök, mégis megállapítható - hiszen egyik fél sem tagadta - , hogy a telefonos hívás hatására a rendőrök megjelentek a helyszínen, így a telefonos bejelentés intézkedési kötelezettséget keletkeztetett a rendőrség oldalán, amelynek a rendőrök eleget tettek, hiszen megjelentek a helyszínen.

A panaszos beadványában kifejezetten sérelmezte, hogy a rendőrök nem csináltak a helyszínen semmit, hiszen kifejezetten kérte, hogy vegyenek fel jegyzőkönyvet és nézzék meg a kamerafelvételeket, de ezeket a rendőrök megtagadták.

A rendőreg rendkívül részletesen, az intézkedés során jelen lévő rendőrök részletes jelentéseivel támasztotta alá azt az egységes álláspontját, hogy az adott körülményekhez képest a lehető legszélesebb körben derítették fel a történetet. Amikor a két járőr

megérkezett a bejelentés helyszínére, akkor megpróbálták meghallgatni a panaszost, aki olyan állapotban volt, amely nem tette lehetővé az eredményes meghallgatását. Emiatt a panaszossal tartózkodó barátját kezdték meghallgatni, aki elmondta, hogy a panaszos cukorbeteg, epilepsziás, gyógyszereket szed és ennek ellenére alkoholt fogyasztott az este, ezért viselkedik úgy, ahogy. A panaszos barátja meghallgatása során elmondta, hogy megálltak tankolni a benzinkúton, két ezer forintért tankolt (két darab ezer forintos bankjeggyel fizetett), ő ment be a kútra egyedül fizetni, majd amikor beszállt a gépjárműbe, akkor a kút mögötti parkolóban leparkoltak még, majd kis idő után hazaindultak, amikor a panaszos észrevette, hogy nincs nála a pénztárcája. Ekkor további két személy beszállt még az autóba és így most már négyen visszamentek a kútra megkeresni a tárcát, amelyet a parkoló körül, a füves területen találtak meg. A tárca nedves volt, az iratok szét voltak dobálva, de abban pénz nem volt. A rendőrök megtekintették a területet, ahol korábban parkoltak. Ezt követően tanúkutatást végeztek, amely során bementek a kútra, ahol a két alkalmazottat meghallgatták. Eközben a panaszos végig, folyamatosan kiabált, mindenkitől kérte az elveszett pénzt. Az alkalmazottak egybehangzóan elmondták, hogy aznap este csak a panaszos barátja ment be a kútra fizetni. A panaszos miután ismét megjelentek a kúton folyamatosan meg akarta tekinteni a felvételeket, be akart menni a zárt irodahelyiségbe, ahová illetéktelen személyek nem mehetnek be. Az alkalmazottak megtekintették a felvételeket és elmondták, hogy a kérdéses területre nem lát rá a kamera, mert az a WC-k mögötti pár méteres területet látja be. A panaszos nem akarta elfogadni ezt és folyamatosan megpróbált behatolni a területre. A rendőrök erősítést hívtak a helyszínre és további tanúkutatást is végeztek, amely eredményre nem vezetett. A panaszost tájékoztatta legalább két fő rendőr arról, hogy jelen esetben több érdemi cselekményt nem tudnak elvégezni, megindul a büntetőeljárás, amelynek keretén belül további eljárási cselekmények végrehajtására fog sor kerülni, amelyeket a helyszínen már nem lehet elvégezni.

A Testület a rendőrség által közölt információkat hitelt érdemlőnek találta, hiszen részletesen feltárta a számos, részletes jelentés a helyszínen tapasztaltakat. A jelentések tételesen tartalmazzák a meghallgatott személyek neveit, személyazonosító adatait, így ebből kiindulva a helyszínen valóban meghallgatták a panaszost, a barátját, a kút két alkalmazottját. Amennyiben nem így lett volna, akkor nem lennének a rendőrség birtokában a meghallgatott személyek adatai, így tanúkutatást végeztek a helyszínen. Az elkövetési helyet is megtekintették, mint kiderül a tanúk által előadottakból, a felvételek rendőrség részére történő megküldése iránt intézkedtek. A rendőrség is arról tájékoztatta a Testületet, hogy a kamerafelvétel a birtokukban volt, de a panaszossal szembeni büntetőeljárás keretén belül, mint bizonyítékot az ügyészségnek megküldték.

A Testület véleménye szerint a helyszínen, a lehetőségekhez képest a rendőrség mindent megtett a panaszos által előadottak felderítése érdekében. A helyszínen, adott időben további eljárási cselekmények foganatosítására nem volt mód, hiszen az érdemi cselekmények foganatosítására büntetőeljárás keretében kerülhet sor, amelyet a későbbiekben a tapasztaltak alapján meg kellett indítani, amelyre a helyszínen, hajnalban nem volt mód. A Testület álláspontja szerint a rendőrség eleget tett az intézkedési kötelezettségének, így emiatt nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

Mindezekre tekintettel a Testület megállapította, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem sérült, hiszen a rendőrség eleget tett az intézkedési kötelezettségének és a lehetőségekhez mérten a lehető legtöbb érdemi cselekményt foganatosította a helyszínen.

B.

A panaszos sérelmezte, hogy előállították, vele szemben biztonsági intézkedést fogantatosítottak, a vele szemben alkalmazott kényszerítő eszközök jogosságát vitatta (testi kényszer, bilincs, szolgálati kutya). Elmondása szerint az intézkedés során a rendőrök bántalmazták, amelynek következtében sérülése keletkezett. Kifogásolta, hogy nem vették figyelembe az eljárás során, hogy cukorbeteg, pedig többször jelezte a rendőrök irányába ezt a körülményt. Végezetül több szempontból kifogásolta a rendőrök szolgálati fellépését, hiszen az sérelmes volt a számára.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszos a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz és az abból levezethető testi integritáshoz fűződő alapvető jogát, a IV. cikkének (1) bekezdésében foglalt személyi szabadsághoz való jogát és a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként a panaszos előállítását vizsgálta meg.

a) Az előállítás jogalapja kapcsán az alábbi álláspontra helyezkedett a Testület.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszos az idő előrehaladtával egyre inkább ellenségesebb, agresszívebb lett. Folyamatos rendőri figyelmeztetés ellenére többször berohant a benzinkútra, ahol be akart menni abba a helyiségbe, ahol a biztonsági kamera által rögzített felvételek megtekinthetők voltak. A rendőrség felszólította a panaszost, hogy működjön együtt velük, különben előállítják. A panaszos azonban továbbra is kiabált és mindenkitől követelte az eltűnt 500. 000 Forintját. 1 óra 40 perc körül, amikor a panaszossal szemben megkezdték az intézkedést, akkor hirtelen a panaszos berohant a benzinkútra és be akart ismételtelen menni az irodahelyiségbe. Emiatt a rendőrség úgy határozott, hogy az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata alapján előállítja a rendőrkapitányságra a panaszost.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdésének f) pontja szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani.

A jogszabályhely értelmezése alapján kijelenthető, hogy az f) pont I. fordulata szerinti esetben az előállításhoz három feltétel együttes megvalósulása szükséges (konjunktív elemek): a) egy jogszerűtlen magatartás, ami felveti szabálysértés elkövetésének gyanúját, b) meghatározott személyhez vagy személyek csoportjához célzott rendőri felszólítás, amely a jogszerűtlen magatartás abbahagyására irányul; és végül c) az, hogy a rendőri felszólítás ellenére a személy, vagy személyek csoportja ezen jogsértő magatartás elkövetését mégis folytatja. Bármely feltétel hiánya az előállítás jogszerűtlenségének megállapítását vonja maga után.

A Testület a megjelölt előállítási okra figyelemmel tehát először azt vizsgálta, hogy a konkrét helyzetben felmerült-e valamely szabálysértés elkövetésének olyan szintű gyanúja, amely folytatása esetén elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra.

A Testület rendelkezésére bocsátott információk szerint a panaszos, amennyire az állapota lehetővé tette együttműködött a rendőrséggel. A helyszínen maradt, bár kiabált és követelte mindenkitől az elveszett pénzét, azonban a rendőrség közléseire érdemben reagált. Egyszer szaladt be a benzinkútra a rendőrség kifejezett figyelmeztetése ellenére, és ekkor azonnal intézkedés alá is vonták: előállították és kényszerítő eszközöket alkalmaztak vele szemben.

Az adott helyzetben konkrét szabálysértés elkövetésének a gyanúja a Testület véleménye szerint nem merült fel. Azt egyébként a rendőrség sem jelölte meg egyik, a Testület rendelkezésére bocsátott iratában sem. A rendőrség a panaszossal szemben a személyi szabadságának korlátozását követően érdemben úgy járt el, mint egy olyan személlyel szemben, akit bűncselekmény elkövetésén tetten értek. Ez egyértelműen kiderült a Testület rendelkezésére bocsátott iratokból, hiszen a helyszínen tapasztaltak alapján a panaszossal szemben a rendőrség büntetőeljárást kezdeményezett a Btk. 310. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző hivatalos személy elleni erőszak gyanúja miatt. A rendőrségi iratok végig ezen bűncselekmény megnevezésével operálnak, szabálysértésről szó sincs bennük.

Ezen körülményre tekintettel a Testület véleménye szerint a helyszínen nem merült fel olyan magatartás a panaszos részéről, amely bármely szabálysértés elkövetésére vonatkozó gyanú felvetésére lett volna alkalmas, így az előállítás jogszerűségéhez szükséges első, konjunktív elem álláspontja szerint nem állt fent a panaszossal szemben.

Ezen körülményre tekintettel a Testület érdemben nem vizsgálta meg továbbiakban a másik két elem megvalósulását, tekintettel a három elem konjunktív viszonyára, így ha legalább egy elem nem valósul meg, akkor az előállítás jogalapja hiányzik.

A Testület álláspontja szerint a panaszos előállítását a rendőrökkel szemben kifejtett magatartása alapozhatta meg, amelynek keretén belül az egyik rendőrt megrúgta és megpróbálta lefejezni. Ezen cselekmények megalapozhatták volna a panaszos Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerinti előállítást. A rendőrség következetesen folyamatosan bűncselekmény elkövetésére hivatkozik, amely megalapozta a panaszossal szemben végrehajtott személyi szabadság korlátozását, valamint a vele szemben történő kényszerítő eszközök alkalmazását.

Ezen körülményekre tekintettel a Testület nem fogadta el a rendőrség Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulatra történő hivatkozását a panaszos előállítása kapcsán, így ezen tényre figyelemmel sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga. A téves előállítási ok alapján a Testület egyúttal a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának a sérelmét is megállapította.

b) Mivel ugyanakkor az Rtv. 33. § (2) bekezdése alapján foganatosított előállítások esetén a jogalkotó a rendőr mérlegelési jogkörébe utalta az előállítás szükségességéről a döntést, a Testületnek a jogalap fennállásakor is vizsgálnia kell, hogy az előállítás megfelel-e az arányosság követelményének.

Az Rtv. 15. § (2) bekezdése ugyanis kimondja: több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással jár.

Ha a rossz jogalaphoz indulunk ki, akkor a rendőrségnek az lehetett a célja – az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulója alapján – az előállítás foganatosításával, hogy megakadályozzák

a panaszos által kifejtett szabálysértési magatartás továbbfolytatását, megtegyék vele szemben a szabálysértési feljelentést és egyéb, szabálysértési eljárás keretén belül érdemi cselekményeket foganatosítsanak vele szemben. Azonban a valóságban nem erre került sor. A panaszos nem fejtett ki olyan tevékenységet, amely bármely szabálysértés elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanút felvethette volna, így nem volt miben meggátolni őt és szabálysértési eljárás keretén belül érdemi cselekményeket nem hajtottak vele szemben végre.

Egyértelműen kiderül a rendőrségi iratokból, hogy bűncselekmény elkövetésének a gyanújára tekintettel döntöttek az előállítás mellett a rendőrök. Az előadott információk alapján a helyszínen tapasztaltak szerint határoztak az előállítás mellett, hiszen a panaszos megrúgta az egyik rendőrt és megpróbálta le is fejelni. A rendőrség álláspontja szerint ez a panaszosi magatartás alkalmas volt a hivatalos személy elleni erőszak bűncselekmény megvalósítására, így ezen tapasztaltak fényében intézkedtek a továbbiakban a panaszossal szemben.

A helyszínen tapasztalt jogellenes cselekmény megalapozta a Testület véleménye szerint a panaszossal szemben foganatosított személyi szabadságot korlátozó intézkedést, hiszen adott helyen, adott időben a rendőrség részére nem állt más kevésbé jogkorlátozó eszköz, mint az előállítás, amely arányban állhatott a tapasztalt cselekménnyel szemben felmerült intézkedési kötelezettséggel. Így a Testület véleménye szerint az előállítás önmagában, mint személyi szabadságot korlátozó intézkedés megfelelt az Rtv. 15. §-ában foglalt arányosság követelményének, így nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga.

Mindezek alapján, tekintet nélkül a jogszabályi hivatkozásra, a helyszínen tapasztaltak alapján foganatosított előállítás, a Testület álláspontja szerint megfelelt az Rtv. 15. §-ában meghatározott követelményeknek, így az arányos volt, ezért nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga.

c) Az előállítás időtartamának jogszerűsége kapcsán a Testület az alábbi megállapításokra jutott.

A panaszost az előállításról szóló igazolás szerint az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulat szerint személyi szabadságában 2015. június 2-án 0 óra 40 perc és 2 óra 20 perc között állították elő. Ezt követően 2 óra 20 perc és 5 óra 30 perc között biztonsági intézkedést hajtottak vele szemben végre, amely így az előállítás időtartamába beleszámít, tekintettel a személyi szabadság korlátozására. Így a panaszos személyi szabadságát a rendőrség összesen 4 óra 20 percen keresztül korlátozta.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 órás (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órás) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a

személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

A rendelkezésre álló iratok és felvételek alapján közelítő pontossággal rekonstruálható, hogy mi történt az előállítás időtartama alatt. A panaszost az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerint igazoltatták, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerint átvizsgálták, az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata szerint előállították, vele szemben az Rtv. 47. § alapján testi kényszeret, az Rtv. 48. § a), b), d) pontok szerint bilincset, az Rtv. 50. § szerint szolgálati kutyát és az Rtv. 37. § a) pont alapján biztonsági intézkedést foganatosítottak. Amikor a panaszost a helyszínen előállították, beültették a szolgálati gépjárműbe, és megkezdték a kapitányság területére történő szállítását. A panaszos agresszív magatartására tekintettel annak érdekében, hogy ne okoz kárt tegyen a szolgálati gépjárműben és saját magában gyalog kísérték a kapitányságra, ahol elhelyezték előállító helyiségben, majd 2 óra 20 perckor biztonsági intézkedés keretén belül hozzá mentőt hívtak és kórházba szállították, ahol egészen 5 óra 30 percig tartózkodott.

A fentiek alapján tehát a panaszos előállítása 0 óra 40 perctől 5 óra 30 percig tartott, azaz összesen 4 óra 20 percen keresztül korlátozták a panaszost személyi szabadságában. Azonban ezt az időtartamot ketté kell választani. Az első időtartam 0 óra 40 perc és 2 óra 20 perc között tartott, amely a mentő megérkezéséig és a panaszos kórházba szállításáig tartott. Ezen 1 óra 40 perces időtartamon belül a panaszost igazoltatták, átvizsgálták, előállították, kényszerítő eszközöket alkalmaztak vele szemben (testi kényszer, bilincs, szolgálati kutya), a kapitányságra szállították, majd útközben gyalogosan kísérték tovább, előállító helyiségben helyezték el. A Testület véleménye szerint a rendőrség ezen időtartamon belül a lehetőségekhez mérten, a panaszos állapotához képest a lehető leggyorsabban foganatosította az érdemi cselekményeket, így a panaszosnak nem kellett indokolatlanul várakoznia arra, hogy a rendőrség érdemben foglalkozzon vele. Emiatt a Testület véleménye szerint a panaszos előállítása ezen első időtartam kapcsán nem sértette a személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát.

A panaszos agresszív, erőszakos, ellenséges magatartására tekintettel és arra, hogy sérülése keletkezett az előállító helyiségben hozzá biztonsági intézkedés keretén belül mentőt hívtak. A mentőápoló a helyszínen megvizsgálta a panaszost, majd két rendőr kíséretében, bilincsből a kórházba szállították. Két orvosi dokumentációból is kiderül, hogy a panaszos oly mértékben volt agresszív, hogy veszélyt jelentett nemcsak magára, hanem a kórházi dolgozókra és az ott tartózkodó betegekre, így leszedálták, majd egészen 5 óra 30 percig detoxikálás céljából bent tartották. A panaszos előzetes vizsgálatok alapján közepes fokban minősült ittasnak. Ezen 2 óra 20 perc és 5 óra 30 perc között eltelt, összesen 3 óra 10 perces időintervallumban a panaszost a rendőrkapitányságon a mentőápoló megvizsgálta, kórházba szállították, ahol szakorvosi vélemény alapján tartották bent. A panaszos egészségügyi állapota, ittasága alapozta meg a benntartását ennyi időn keresztül. Tekintettel ezen körülményre, így a rendőrség közvetetten, szakorvosi utasításra korlátozta a panaszos személyi szabadságát, így a Testület véleménye szerint a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet az előállítása során.

Így a fentiekre tekintettel, a Testület álláspontja szerint a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga nem sérült az előállítás ideje kapcsán, hiszen az megfelelt az Rtv. 15. §-ában foglalt követelménynek.

2) A Testület ezt követően a panaszossal szemben, az Rtv. 37. § a) pontja alapján, 2015. június 2-án 2 óra 20 perc és 5 óra 30 perc között végrehajtott biztonsági intézkedést vizsgálta meg.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 37. § szerint:

„A rendőr az önvészélyes állapot vagy a személyeket, illetőleg az anyagi javakat közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet megszüntetése érdekében

a) megteszi a veszélyhelyzet elhárításához, megszüntetéséhez haladéktalanul szükséges, a feladatkörébe tartozó intézkedéseket;

b) intézkedik az önmagát vagy más veszélyeztető állapotban lévő személy orvosi vizsgálatára, és közreműködik az egészségügyi intézetbe történő szállításában;

c) intézkedik az öngyilkosság lehetőség szerinti megakadályozására;

d) közterületen vagy nyilvános helyen - ha az élet vagy a testi épség védelme megkívánja - intézkedik a magatehetetlen, önkívületben lévő, illetve erősen ittas vagy bódult személynek a lakására vagy kijózanító állomásra, egészségügyi intézetbe kíséréséről, illetőleg szállíttatásáról;

e) területet lezárhat, és megakadályozhatja, hogy oda bárki belépjen vagy onnan távozzék, illetőleg az ott tartózkodókat távozásra kötelezheti.”

A Szolgálati Szabályzat 10. §-a szabályozza a biztonsági intézkedésre vonatkozó rendelkezéseket. E szerint:

„ (1) A rendőr az önvészélyes állapot vagy a személyeket, illetve az anyagi javakat közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet észlelése esetén - az Rtv. 37. §-ában meghatározott intézkedések végrehajtása során - a helyszínen

a) tájékozik, azonnali elsődleges jelentést tesz, az esemény jellegétől függően a veszély elhárításában közreműködni kötelezettek riasztja,

b) gondoskodik az életmentésről és az elsősegélynyújtásról,

c) intézkedik a vagyonmentésre és a további károk megelőzésére,

d) jelentést tesz, szükség esetén újabb erőket és eszközöket igényel, valamint javaslatot tesz további intézkedések megtételére,

e) intézkedik a bűncselekmények megelőzésére és a veszélyhelyzettel összefüggő bűncselekmények felderítésére,

f) tájékoztatást ad a szolgálati eljárás utasítása szerint, valamint

g) intézkedik a közrendet zavaró cselekmények megszüntetésére, az illetéktelenek távoltartására, a közúti forgalom esetleges elterelésére, szükség esetén a személyek elszállítására, az állatok elterelésére.

(2) Biztonsági intézkedés keretében terület lezárására kell intézkedni

a) természeti vagy ipari katasztrófa, valamint annak veszélye esetén,

b) tüzeset, műszaki mentés helyszínén,

- c) bűncselekmény, közlekedési és egyéb baleset esetén,
- d) súlyos fertőző betegség, talált sugárzó anyag, robbanóanyag, robbantással történő fenyegetés esetén, valamint
- e) terrortámadás veszélye vagy terrorcselekmény esetén.

A panaszos, amint a kapitányságon elhelyezték az előállító helyiségben hullámzó kedélyállapotról tett tanúbizonyságot, amelynek keretén belül egyszer megnyugodott, máskor pedig kiabált, és leöntötte az egyik rendőrt egy pohár vízzel. Amikor kikéredzkedett a mosdóba, akkor tette meg ezt a cselekedetét és rá akart támadni – a rendőrség álláspontja szerint – arra a rendőrré, akire a vizet öntötte, így társai az intézkedéstaktikai képzésen tanult önvédelmi fogások alkalmazásával a földre vitték. Amikor felültették és fel akarták állítani, akkor szembesültek azzal, hogy vérzik a panaszos orra. Ekkor haladéktalanul mentőt hívtak a helyszínre, megvizsgálták a mentőápolók, majd kórházba szállították. A panaszos – az orvosi dokumentációk szerint – olyan magatartást tanúsított, amely ön- és közveszély volt, erre tekintettel lenyugtatózták, elhelyezték detoxikálás céljából, majd sikeresen megvizsgálták, miután lenyugodott. Egyébként a panaszos közepes fokban ittas volt, amikor beszállították a kórházba az előzetes orvosi vizsgálat alapján.

A Testület álláspontja szerint a rendőri tapasztalás (t. i. a panaszos orra vértett) a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztetett az Rtv. 37. §-a alapján, hiszen a sérülést el kellett látni. Habár a rendőrök által előadottak az Rtv. 37. § b) pontjában foglaltakra és nem az a) pontban meghatározottakra utalnak, mégis a rendőrség a helyszínen tapasztaltak alapján fogatosított intézkedést a panaszos megfelelő ellátása érdekében, így a Testület véleménye szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet a vele szemben fogatosított biztonsági intézkedés miatt.

A fentiekre tekintettel megállapítható, hogy a rendőrök az Rtv. 37. §-a alapján kellő jogszabályi felhatalmazás alapján intézkedtek és a panaszos állapotához mérten mindent megtettek, ami szükséges volt adott körülmények között, így erre figyelemmel a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a biztonsági intézkedés kapcsán.

3) A Testület megvizsgálta a panaszos bilincselését.

a) A jogalap vonatkozásában az alábbi álláspontra helyezkedett.

A rendőrség a panaszos 2015. június 2-án 1 óra 45 perc és 2 óra közötti bilincselése kapcsán az Rtv. 48. § a), b), d) pontjait; míg a 2015. június 2-án 2 óra 20 perc és 5 óra közötti bilincselése vonatkozásában az Rtv. 48. § b) pontját jelölte meg. Mindkét bilincselésnél a Szolgálati Szabályzat 41. § (4) bekezdés b) pontjában foglaltakat is figyelembe vették.

Az Rtv. 16. § (1) bekezdése értelmében a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége nélkül is biztosítható. Az Rtv. 47. §-a a testi kényszer alkalmazására vonatkozóan rögzíti, hogy a rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására kényszerítést alkalmazhat. A 48. § alapján továbbá a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni

kívánt vagy korlátozott személy a) önkárosításának megakadályozására, b) támadásának megakadályozására, c) szökésének megakadályozására, d) ellenszegülésének megtörésére.

Az Rtv. előírásait a Szolgálati Szabályzat egészíti ki. A jogszabály 39. § (1) bekezdése rögzíti, hogy „az Rtv. szerinti kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan”. Ugyanezen törvényhely határozza meg azt, hogy az intézkedés alá vont személy magatartása minnek minősül: „a) passzív ellenszegülést tanúsító személy, aki a rendőri intézkedés során a számára jogszerűen adott rendőri utasításokat nem hajtja végre, de tevéleges ellenszegülést nem mutat; b) aktív ellenszegülést tanúsító személy, aki nem veti magát alá a jogszerű rendőri intézkedésnek, magatartásával fizikai erő kifejtés útján igyekszik azt megakadályozni; c) támadó magatartást tanúsító személy, aki az intézkedő rendőrre, valamint a támogatására vagy védelmére kelt személyre támad. Testi kényszer, vagy megfogás, a leszorítás, az elvezetés vagy más, a rendőr által fizikai erő kifejtéssel alkalmazott, valamely cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés a 40. § (1) bekezdése értelmében akkor alkalmazható, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés eredményessége ezzel biztosítható. A bilincseléssel összefüggésben pedig a Szolgálati Szabályzat 41. § (1) bekezdésében példalózó jelleggel felsorolja, hogy az adott kényszerítő eszköz alkalmazása az Rtv. 48. §-ában meghatározott esetekben kivételként indokolt:

- „a) aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető,
- b) aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, valamint az intézkedésben közreműködőt megtámadja,
- c) akinek az elfogására büncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg,
- d) akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg,
- e) aki önkárosító magatartást tanúsít vagy ilyen magatartás tanúsításával fenyeget,
- f) akinek fogvatartása során kísérését rendelték el, és a kísért személy veszélyessége azt indokolja, vagy
- g) akit egyedül intézkedő rendőr állít elő.”

A Testület a rendelkezésére bocsátott dokumentumokból kinyerte azokat a releváns történeti tényállási elemeket, amelyek a panaszos bilincseléséhez hozzájárulhattak. A helyszínrre kikerülő két járőr nem tudta meghallgatni a panaszost, hiszen végig hangosan beszélt, szinte már ordibált és folyamatosan követelte, hogy adják vissza neki az elloptott pénzét és engedjék neki, hogy megnézhesse a kamerafelvételeket. A panaszos barátja a rendőröknek részletes felvilágosítást adott az esetről és a panaszos állapotáról, hiszen bár a panaszos cukorbeteg és epilepsziás, mégis ennek ellenére alkoholt fogyasztott, így az intézkedés pillanatában ittas állapotban volt. A rendőri intézkedés során a panaszos többször beszaladt a kúthoz, a kikerülő mentősök utasításainak nem engedelmeskedett, a rendőrség kérésére, amely szerint ne menjen be a kúthoz, maradjon a helyszínen nem tett eleget. Ezen tények alapján a panaszos akár tudatosan, akár anélkül, de mégis egyfajta passzív magatartást fejtett ki az intézkedés során. Amikor a panaszos bilincselése mellett határozta azt megelőzte a szolgálati kutya alkalmazása, amely során a rendőri jelentések következetes módon, egybehangzóan leírják, hogy a panaszos ellenállása megtört. Mégis, ennek ellenére megbilincselték a panaszost, amely során kezdett agresszív magatartás kifejtésébe és vált

egyre inkább ellenségessé. A Testület véleménye szerint, ha már a szolgálati kutya bevetése alkalmas volt megtörni a panaszos ellenállását, amelyet a rendőrség *expressis verbis* kifejezett, akkor a bilincselésnek nem volt meg a jogalapja. A Testület emellett értékelte, hogy egy ittas ember, öt fő rendőr és egy szolgálati kutya jelenlétében történő bilincselése konkrét, megvalósult ellenálló cselekmény nélkül már önmagában jogellenessé teszi a bilincselést. A Testület ezen kívül jelzi, hogy a rendőrré történő támadás és a megbilincselés között okozatiságot fedezett fel, hiszen a panaszos megállapítható módon akkor kezdett egyre agresszívebb lenni, amikor ráhelyezték a bilincset a kezeire, a bilincs szorításából folyamatosan szabadulni akart. Ezt a rendőri jelentések is tartalmazzák. A Testület végezetül jelzi, hogy a távoli veszély potenciális lehetősége nem adhat kellő felhatalmazást a bilincselésre, hiszen ebben az esetben az arányosság és fokozatosság elvére tekintettel figyelembe kell venni a kényszerítő eszközök tárházát és azt kell abból kiválasztani, amely a helyszínen tapasztaltak szerint adott helyen és időben a lehető legkisebb jogsérelemmel jár. Ezen tényekre tekintettel, amennyiben a rendőrség azt tapasztalta, hogy a panaszos ellenállása a szolgálati eb bevetésével megszűnt, akkor nem fogadta el a panaszos bilincselését, így véleménye szerint sérült a panaszos emberi méltóságból levezethető testi integritáshoz fűződő joga az 1 óra 45 perc és 2 óra között alkalmazott bilincs tekintetében.

A Testület megvizsgálta a panaszos aznapi, másodszori bilincselését. Ezen bilincskalkuláció kapcsán a Testület elfogadta a rendőrség Rtv. 48. § b) pontra történő hivatkozását. A panaszos miután kapott vizet és ki akart menni a mosdóba akkor, miután kinyitották az előállító helyiség ajtaját, akkor hirtelen leöntötte a kamerázó rendőrt, akit korábban megrúgott és megpróbált lefejelni a benzinkúton, így egyértelműen egy olyan magatartást tanúsított, amely hirtelen, támadó szándékra utal. A rendőrök így a támadás konkrét, tapasztalt veszélyére tekintettel a tanult intézkedéstaktikai kiképzésen elsajátított önvédelmi fogások bevetésével a panaszost a földre vitték és megbilincseltek a kezeit hátra helyzetben. Jelen esetben a támadás tapasztalható volt, így a Testület elfogadta a panaszos bilincselésének jogalapjaként az Rtv. 48. § b) pontjára és a Szolgálati Szabályzat 41. § (1) bekezdés b) pontjára történő hivatkozást, így tekintetben nem sérült a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető joga.

A fentiekben kifejtettek értelmében a panaszos 2015. június 2-án 1 óra 45 perc és 2 óra közötti bilincselése tekintetében a Testület a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető jogának a sérelmét állapította meg, hiszen a rendőrség a tapasztalt megtört ellenállásra tekintettel mégis megbilincselte a panaszost, amely során így nem tartotta be a fokozatosság és arányosság követelményét. A panaszos aznap 2 óra 20 perc és 5 óra közötti bilincselése tekintetében a kifejtett, konkrét támadás leküzdése, megakadályozása érdekében az Rtv. 48. § b) pontjára történő hivatkozást a Testület, mint kellő jogalapot elfogadta, így álláspontja szerint nem sérült a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető joga a második bilincselés kapcsán.

b) A bilincs alkalmazásának ideje kapcsán a Testület az alábbi álláspontra helyezkedett.

A Testület az első bilincselés kapcsán nem vizsgálta meg külön az időtartamot, tekintettel arra, hogy a jogalapot nélkülöző bilincselés magával vonzza az időtartam jogellenességének megállapíthatóságát.

Azonban a második bilincs használat tekintetében a Testület álláspontja szerint a helyszínen tapasztaltak, valamint a kórházban kifejtett panaszosi magatartás mind megalapozták a bilincs további alkalmazását addig, amíg a panaszos végleg le nem nyugszik. A kórházi

jelentésekben kiemelték, hogy a panaszos nem volt együttműködő, agresszív volt, nem lehetett megvizsgálni és féltő volt, hogy önmagában, vagy másokban (kórházi dolgozók, betegek) kárt okoz. Így, amíg le nem nyugtatták gyógyszerek segítségével és nem került detoxikált állapotba, addig indokolt volt a bilincs alkalmazása, hiszen a rendőrségen támadó magatartást tanúsított. Ezen körülményekre tekintettel a panaszos bilincselését a Testület az Rtv. 15. § alapján az időtartamot tekintve arányosnak találta, így nem sérült a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető joga.

A panaszos másodszori bilincselése kapcsán nem sérült az emberi méltósághoz fűződő joga a bilincs alkalmazásának időtartama kapcsán.

4) A Testület ezt követően megvizsgálta a panaszossal szemben alkalmazott testi kényszert.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszossal szemben két alkalommal alkalmaztak testi kényszert. Először a ruházatátvizsgálást követően a panaszost a motorháztetőre fektették, majd kezeit hátra helyzetbe feszítették és ebben a pozícióban patent bilincset helyeztek fel. Később, szintén bilincselés előkészítéseként a panaszos miután leöntötte az egyik rendőrt ketten testi kényszer alkalmazásával a földre vitték és kezeit hátra helyzetben feszítették és így bilincselték meg.

Az Rtv. 16. § (1) bekezdése értelmében a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége e nélkül is biztosítható.

Az Rtv. 17. § (2) bekezdése alapján a rendőri intézkedés során a kényszerítő eszköz alkalmazása esetén lehetőleg kerülni kell a sérülés okozását, az emberi élet kioltását. Az intézkedés folytán megsérült személy részére – amint ez lehetséges – segítséget kell nyújtani, szükség esetén a rendőr gondoskodik arról, hogy a sérültet orvos elláthassa, kórházi elhelyezése esetén a hozzátartozó vagy más, a sérülttel kapcsolatban álló személy erről értesüljön.

Az Rtv. 47. §-a a testi kényszer alkalmazására vonatkozóan rögzíti, hogy a rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést alkalmazhat.

Az Rtv. testi kényszerre vonatkozó rendelkezéseit a Szolgálati Szabályzat 40. §-a egészíti ki. Az (1) bekezdés szerint a megfogás, a leszorítás, az elvezetés vagy más, a rendőr által fizikai erőfelfejtással alkalmazott, valamely cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés (a továbbiakban: testi kényszer) akkor alkalmazható, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható. Továbbá a testi kényszer alkalmazása során a rendőr önvédelmi fogásokat is használhat. A rendőr a támadás céljára szolgáló eszköz használatának megakadályozása, továbbá a támadás elhárítása érdekében az ehhez szükséges erejű és irányultságú ütést vagy rúgást alkalmazhat.

A Testület rendelkezésére bocsátott információkból kiderül, hogy a rendőrség a testi kényszert nem a panaszos ellenszegülésének vagy ellenállásának a megtörése érdekében, cselekvésre kényszerítés, vagy cselekvés abbahagyása iránt alkalmazta, hanem a bilincshasználatot készítette elő a testi kényszer alkalmazásával. Tekintettel arra, hogy az előző pontban a Testület a panaszos bilincselését 1 óra 45 perc és 2 óra között jogalap nélkülinek ítélte meg, így a kifejtett testi kényszer kapcsán sem határozhatott másként, hiszen azt a rendőrség a bilincselés végrehajtása érdekében alkalmazta a panaszossal szemben. Emiatt az alapjogot sértő bilincselés foganatosítása érdekében alkalmazott testi kényszer kapcsán a Testület a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető testi integritáshoz való jogának a sérelmét állapította meg. A 2 óra 20 perc és 5 óra között történt bilincselés előzményeként alkalmazott testi kényszer vonatkozásában a Testület véleménye szerint a panaszossal szemben kifejtett testi kényszer nem sértette a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető testi épséghez való jogát.

Az alapjogot sértő bilincselés végrehajtása érdekében alkalmazott testi kényszer kapcsán a Testület a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető testi integritáshoz fűződő alapvető jogának a sérelmét állapította meg az első alkalommal történő bilincselés kapcsán. A 2 óra 20 perckor alkalmazott második bilincselés előzményeként igénybe vett testi kényszert a Testület az Rtv. 47. §-ában foglaltakkal összeegyeztethetőnek ítélte meg, így álláspontja szerint ezen alkalom során kifejtett testi kényszer kapcsán nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető testi épséghez fűződő alapvető joga.

5) A Testület ezt követően a panaszossal szemben alkalmazott szolgálati kutyát, mint kényszerítő eszközt vizsgálta meg.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszossal szemben a szolgálati kutyát az Rtv. 50. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően alkalmazták az ellenállás megtörése érdekében. A kutya szájkosárral volt ellátva, rendszeresített pórázon volt vezetve. Alkalmazása során az eb a panaszost egy alkalommal lágyéktájékon megütötte, amelytől az addigi ellenállása egyes rendőri jelentések szerint megtört, míg más jelentések szerint meg is tört. Ezen a ponton a rendőrség ellentmondásba keveredik saját magával.

Az Rtv. 50. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint a rendőr szájkosárral ellátott szolgálati kutyát - pórázon vagy anélkül - kényszerítő eszközként akkor alkalmazhat, ha a testi kényszer alkalmazásának feltételei (47. §) fennállnak.

Ezen szabályozást egészíti ki a Szolgálati Szabályzat 43. § (1) és (2) bekezdése, amelyek szerint: „A rendőr csak az adott feladatra kiképzett és érvényes minősítéssel rendelkező, egészséges, ápolt és jó erőnlétű kutyával láthat el szolgálatot. A rendőr a szolgálati kutyát nyilvános helyre a feladat ellátása céljából viheti be.”

A Testület álláspontja szerint a panaszos a rendőri intézkedés során agresszíven viselkedett: ordibált, rohangált, sőt kifejezett rendőri kéréseknek nem engedelmeskedett. A mentőápoló nem tudta megvizsgálni őt. Amikor a rendőr kifejezetten megkérte, hogy menjen haza, akkor a panaszos hirtelen elhatározástól vezérelve befutott a benzinkútra és be akart hatolni abba az irodahelyiségbe, ahol a kút alkalmazottai többször visszatartották, tájékoztatták, hogy mivel illetéktelen személynek minősül oda nem mehet be. Így a rendőrség a panaszos magatartását értelmezhetette ellenállónak, hiszen a panaszost többször kérték meg arra, hogy az általuk közölt magatartást kövesse, azonban ennek a panaszos egyszer sem tett eleget. Végül, amikor hirtelen berohant a benzinkútra a panaszos magatartása oly annyira

ellenállóvá vált, hogy a panaszos ellenállását meg kellett törni. A rendőrök a helyszínen található szolgálati kutya alkalmazása mellett döntöttek. Ennek során figyelembe vették az arányosság és fokozatosság elvét, hiszen a kutyát a legenyhébb módon (szájkosár és vezető szíj) vezették a panaszoshoz, a kutya pedig a szájkosárral egyszer a panaszost meglökte az ülepén. A Testület álláspontja szerint a kényszerítő eszköz alkalmazása – a meglepetés erejével – alkalmas volt arra, hogy a panaszos ellenállást megtörje, ezen kívül pedig megfelelt az arányosság és a fokozatosság elvének is. Ezen körülményekre tekintettel a rendőrség a szolgálati kutyát a testi kényszer helyett alkalmazta, a fokozatosság és arányosság elvét betartva, így a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos emberi méltóságához való jogából levezethető testi épséghez való joga a szolgálati kutya alkalmazása során.

Tekintettel a fentebb kifejtettekre a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos emberi méltóságához való jogából levezethető testi épséghez való alapvető joga a vele szemben alkalmazott szolgálati kutya miatt.

6) A Testület ezt követően a panaszos bántalmazására vonatkozó kifogást vizsgálta meg.

A panaszos előadása szerint miután megérkeztek a kapitányságra az épület megfigyelő helyiségébe vitték, oda belökték, lefújták gázspray-vel, amelynek hatására elveszítette a látását és fájdalmában kiabálni kezdett. A rendőrök kihúzták a helyiség ajtajáig, amire az ott elhelyezett kamera már nem lát rá, majd az ajtó elé egy széket helyeztek és arra egy videokamerát. Ezek után az eseményeket a kamera rögzítette, amit ők kedvük szerint ki-be kapcsolnak, miközben a panaszost kihúzták az információs pulthoz, ahol megrugdosták, megtaposták, ütötték és földhöz verték a fejét (amelyet 9 éves korában műtöttek; két oldali koponya műtétje volt) és eközben szidták a panaszos édesanyját és a családját, amelyeket a panaszos viszonzott. Az ütések hatására az orra és a feje is vérezni kezdett. A verés után kihívták a mentőket (ugyanaz a kocsit jelent meg, amelyik a benzinkútnál is volt), akik rendőri kíséret mellett bevitték a panaszost a kórház sürgősségi osztályára, ahol a röntgen osztályon az őt kísérő rendőrök beleverték a fejét az asztalba. A kórházban a panaszost beinjekciózták, majd azzal az indokkal, hogy ön- és közveszélyes elhelyezték a fekvőbeteg osztályon detoxikálás céljából.

A rendőrség határozottan visszautasította a panaszos által közölt valóság alapját, hiszen a rendőrök egyszer sem alkalmazták a panaszossal szemben felhatalmazáson túli erőszakot. A panaszos volt az, aki amikor a szolgálati gépjárműhöz kísérték egy alkalommal megrúgta az egyik helyszínt biztosító rendőrt a jobb térdhajlatában, szándékosan, nagy erővel. Ezt követően pedig le is akarta fejelni. Amikor pedig beült a szolgálati gépjárműbe, akkor feszengette a bilincset, olyan magatartást tanúsított, hogy féltő volt, hogy önmagában és a gépjárműben is kárt tesz, így a rendőrök kiszállították a gépjárműből és gyalog állították elő a kapitányságon. Amikor elhelyezték az előállító helyiségben, akkor rugdosta a rácsot, agresszív, erőszakos magatartást tanúsított. A kért és kapott pohár vízzel, amikor kiengedték a helyiségből, hogy használhassa a mellék helyiséget, akkor az egyik rendőrről öntötte hirtelen a vizet és támadó magatartást fejtett ki, amelynek hatására két rendőr testi kényszer alkalmazásával, az intézkedéstaktikai képzésen tanultaknak megfelelően a földre vitte a panaszost. Amikor megbilincseltek és megpróbálták felültetni, akkor vált láthatóvá, hogy a panaszos orra vérezik. Mentőt hívtak hozzá és biztonsági intézkedés keretén belül kórházba szállították. A kórházban nem bántalmazták a rendőrök a panaszost a röntgen asztalon, tekintettel arra, hogy a panaszos röntgen vizsgálatát nem lehetett elvégezni.

A Testület - töretlen gyakorlatának megfelelően - eljárását kizárólag a panaszost esetlegesen ért alapjogsérelem feltárására tekintettel folytatta le – a hatáskörére irányadó jogszabályi rendelkezések értelmében álláspontját anélkül alakította ki, hogy az intézkedést foganatosító rendőrök büntetőjogi felelősségét vizsgálta volna.

Az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdése értelmében a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez fűződő jogot a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja. A (2) bekezdés pedig rögzíti, hogy a rendőri intézkedés során a kényszerítő eszköz alkalmazása esetén lehetőleg kerülni kell a sérülés okozását, az emberi élet kioltását. Az intézkedés folytán megsérült személy részére – amint ez lehetséges – segítséget kell nyújtani, szükség esetén a rendőr gondoskodik arról, hogy a sérültet orvos elláthassa, kórházi elhelyezése esetén a hozzátartozó vagy más, a sérülttel kapcsolatban álló személyt erről értesüljön.

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának (továbbiakban: Bíróság) töretlen gyakorlata szerint (lásd például: Selmouni kontra Franciaország, Ribitsch kontra Ausztria és Tomasi kontra Franciaország) amennyiben egy személy a hatóságok őrizetébe kerül és rajta ezen idő alatt sérülések keletkeznek, megfordul a bizonyítási teher, és a hatóságokra, illetve az érintett államra hárul, hogy valószínű magyarázatot adjon a sérülés okát illetően. Ellenkező esetben a Bíróság megállapítja az Emberi Jogok Európai Egyezménye kínzást, megalázó vagy embertelen bánásmódot tilalmazó 3. cikkének sérelmét, azaz az érintett alapjogának sérelmét (ami azonban nem jelent egyet valamely meghatározott személy büntetőjogi felelősségének megállapításával). A bántalmazás gyanúját felvető ügyekben a Testület ugyanezt a megközelítést alkalmazza.

A Testület vizsgálata kapcsán utal arra, hogy az Rtv. szerint rendelkezésére álló bizonyítási eszközök köre meglehetősen szűk, az ügyesség rendelkezésére álló eszközök – szembesítés, rendőrök kihallgatása stb. – legtöbbször nem veheti igénybe. A tényállás felderítése során ezért a Testület a panaszos és az érintett rendőrök nyilatkozatára támaszkodhatott. A nyilatkozat és a jelentések tartalmazzák, hogy sérülés az intézkedés során nem keletkezett, sem a panaszos, sem pedig a rendőrség nem csatolt be sérülésről készült látletet.

Tekintettel arra, hogy a bántalmazás kapcsán a rendőrség és a panaszos is egymásnak ellentmondó információkat hozott a Testület tudomására, így a Testület a rendelkezésére bocsátott ambuláns lapokban foglaltak értékelésével próbálta meg feloldani a tapasztalt ellentmondásokat. Habár két orvosi véleményt csatoltak be a felek, két eltérő napon, mégis mindkét orvosi vélemény egybehangzó tekintetben, hogy a panaszos koponyája és arca zúzódott k. m. n. tényezők által okozott testi sértés következtében. A június 2-án készült lelet tartalmazza, hogy a panaszoson sérülés egyedül az orrtájékon tapasztalható, nevezetesen: nyomásérzékeny az orrgyök, amelyen felületes hámsérülés van. Az orrnyílásokban beszáradt vér van, azokból véres nyák ürül. A június 3-án kelt lelet a panaszos felkarjain lát bevezéseket, amelyek szorításból származnak és a csuklókon van a bilincselésből kifolyólag bevezés.

Az orvosi vizsgálatok során tapasztaltak a rendőrség által vallott álláspontot támasztják alá, így a panaszos sérülései akkor keletkezhetnek, amikor a földre vitték, így a panaszos olyan rosszul esett, hogy az orra érte először a talajt, amely az ütés hatására vérezni kezdett és zúzódott. Tekintettel arra, hogy két rendőr vitte a panaszost a földre, miközben foghatták a kezeit, így a panaszos nem tudta tompítani az esését, így érhetett sérülés. A Testület a sérülések között nem lát más összefüggést, mint a rendőrség által előadottak beigazolódását. Emiatt a Testület álláspontja szerint, ha a panaszos nem fejtett volna ki támadó jellegű

cselekedeteket, mint például a rendőr leöntése, akkor valószínűleg kisebb bevezésektől eltekintve a karján nem keletkezett volna nagyobb sérülése. Ezért a panaszos sérülése a panaszos ellenséges magatartásának a következménye. Emiatt a Testület nem találta megalapozottnak a panaszos által előadottakat, így úgy határozott, hogy a rendőrség nem bántalmazta a panaszost az intézkedés során, így annak nem sérült az emberi méltóságból levezethető testi épséghez fűződő alapvető joga.

A Testület álláspontja szerint a rendőrség nem bántalmazta a panaszost, így nem sérült az emberi méltósághoz való jogából levezethető testi integritáshoz fűződő alapvető joga.

7) A panaszos sérelmezte, hogy amikor belökték a rendőrkapitányságon egy helyiségbe, akkor lefújták gázspray-vel, amelynek következtében nem látott és fájdmában kiabálni kezdett.

A rendőrség határozottan visszautasította a panaszosi állítás valóság alapját, hiszen álláspontja szerint nem alkalmaztak a panaszossal szemben vegyi eszközt.

Az Rtv. 49. § (1) bekezdése értelmében a rendőr a szolgálatában rendszeresített, vegyi vagy elektromos sokkoló eszközt, illetőleg rendőrbotot vagy kardlapot alkalmazhat a) a mások vagy saját életét, testi épségét, illetőleg a vagyonbiztonságot közvetlenül veszélyeztető támadás elhárítása; b) a jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni ellenszegülés megtörésére. A (2) bekezdés szerint a rendőr a szolgálatában rendszeresített gumilövedéket, illetve pirotechnikai eszközt, könnygázgránátot, elfogó hálót, ingerlőgázt, továbbá vízagyút alkalmazhat mások vagy saját élete, testi épsége, illetőleg a vagyonbiztonság közvetlen veszélyeztetésének elhárítására, vagy ha a lőfegyverhasználat feltételei (54. §) fennállnak.

Az Rtv. rendelkezéseit a Szolgálati Szabályzat 42. §-ban foglaltak egészítik ki.

(1) A rendőr vegyi eszközt, elektromos sokkoló eszközt, rendőrbotot, kardlapot, valamint más eszközt saját elhatározásából vagy szolgálati elöljárója parancsára használhat.

(2) A rendőrbotot egy tekintet alá esik minden más alkalmi eszköz, amelynek hatása - a rendőrbot hiánya esetén - a rendszeresített rendőrbotéval azonos.

(3) A rendőr az (1) bekezdésben meghatározott rendszeresített eszközt szolgálaton kívül nem tarthatja magánál.

(4) A rendőr az intézkedés megkezdésekor a vegyi eszközt, elektromos sokkoló eszközt készenlétbe helyezi, a rendőrbotot, a kardot kézbe fogja, és felkészül a támadás elhárítására, az ellenszegülés megtörésére.

(5) Az elektromos sokkoló eszköz használata elsősorban a végtagokra irányulhat.

(6) A rendőrbot vagy a vele egy tekintet alá eső bármely más eszköz alkalmazásakor az ütés lehetőleg a támadó végtagot érje, kerülni kell, hogy az ütés súlyos sérülést okozzon.

(7) Az (1) bekezdésben meghatározott kényszerítő eszközöket nem szabad a támadás, ellenszegülés megszűnése, megtörése után alkalmazni.

(8) A csapaterő alkalmazásával egyidejűleg, valamint tömegoszlatás során a tömeg oszlatására vagy zárt térben kialakult ellenállási góc felszámolására vegyi eszköz alkalmazható.

Tekintettel arra, hogy míg a panaszos azt állította, hogy vele szemben gázsprayt alkalmaztak, a rendőrség határozottan tagadta, hogy vegyi eszköz, mint kényszerítő eszköz alkalmazására sor került volna. A vegyi eszköz alkalmazása egyik rendőri jelentésben, egyik dokumentációban sem szerepel. A Testület jelen kifogás kapcsán tehát egy olyan ellentmondásba ütközött, amelyet a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási

eszközével és a birtokában lévő bizonyítékokkal nem tudott feloldani, így nem tudott megállapítani egy olyan tényállást, amely alapján a panaszos kifogását érdemben kivizsgálhatta volna, így csakis úgy határozhatott, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető testi épséghez való jogának sérelme nem megállapítható.

A fentiekben tapasztalt ellentmondásra tekintettel a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető testi épséghez való jogának a sérelme nem megállapítható a vegyi eszköz alkalmazása kapcsán.

8) A panaszos álláspontja szerint a rendőrség az intézkedés során nem vette figyelembe azt, hogy ő cukorbeteg, pedig többször is jelezte a rendőrök irányába ezt.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszos egyszer sem jelezte a rendőröknek azt, hogy ő cukorbeteg lenne. Amikor a helyszínre kiért a két járőr, akkor a panaszos barátja közölte azt a rendőrökkel, hogy a panaszos egyébként epilepsziás és cukorbeteg, de mégis ennek ellenére alkoholt fogyasztott. Az egyik rendőr felfigyelt arra is, hogy a panaszosnál egy zsák van. Ennek kapcsán elmondta a panaszos barátja a rendőrnek, hogy a panaszos nem megy sehova a zsákja nélkül, abban a gyógyszerei vannak.

Az Rtv. 2. §-a szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.” A 18. § (2) bekezdése szerint a rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről, a fogvatartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzéséhez szükséges ellátásáról.

Habár először a Testület szintén ellentmondást tapasztalt a két fél által közölt tényekben, azt mégis azzal oldta fel, hogy az orvosi dokumentációk megerősítették a panaszos barátjának az elmondását, hogy a panaszos gyógyszereket szed, és alkoholt is fogyasztott, ráadásul közepesen ittasanak minősült. A Testület etekintetben a rendőrség által elmondottakat vette alapul a tényállás kialakítása során, így tényként kezelte azt, hogy bár a panaszos cukorbeteg, alkoholt fogyasztott, ezt a tényt nem közölte a rendőrökkel. Ezen körülményekre tekintettel a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető joga, hiszen őt nem érte hátrány az intézkedés során, mert a rendőrség – habár nem a panaszos tájékoztatása alapján – tudatában volt annak, hogy a panaszos cukorbeteg.

A fentiekben közöltek szerint a Testület véleménye szerint nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga.

9) Végül a panaszos a rendőrség szolgálati fellépését több szempontból is kifogásolta.

Tekintettel arra, hogy a sérelmek ugyanazon jogszabályhelyek által szabályozott magatartást nevesítik, így a Testület ismerteti a közös, a szolgálati fellépésre irányadó normákat, majd ezt követően alpontokban vizsgálja meg a panaszos által kifogásoltakat.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más

állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

Tekintettel arra, hogy a szolgálati fellépés módjával kapcsolatban a panaszos és a rendőrség is eltérő tartalmú információkat hozott a Testület tudomására, amelyek ellentmondásban állnak egymással, így a Testület nem tudott egy olyan történeti tényállást kialakítani, amelynek tükrében megítélhette volna a panaszos kifogását. A Testület rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszköz és a bizonyítékok csekély volta lehetetlenné tette az ellentmondás feloldását, így ezen körülményre tekintettel a Testület csak úgy határozhatott, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

a) A panaszos először kifogásolta azt, hogy az egyik rendőr az, amelyik ráuszította a kutyáját a rendőrkapitányságon a nemi szervét mutogatta neki.

A rendőrség határozottan visszautasította a panaszos ezen állításának valóság alapját, hiszen ez nem fordult elő; egyik intézkedő sem mutogatta a panaszosnak a nemi szervét.

A Testület jelen kifogás kapcsán feloldhatatlan ellentmondást tapasztalt a két fél által előadottakban, amelyet a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközével és csekély számú bizonyítékával nem tudott feloldani, így nem tudott egy olyan történeti tényállást kialakítani, amely alapján a panaszos kifogását érdemben megvizsgálhatta volna.

Ezen körülményekre tekintettel csak úgy határozhatott, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

A tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

b) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőri intézkedés során nem elég, hogy a rendőrök fizikailag bántalmazták ráadásul verbálisan szidták a panaszos személyét és családját. Többször lecigányozták annak ellenére, hogy a panaszos nem cigány.

A rendőrök határozottan visszautasították azt, amit a panaszos állít, hiszen az intézkedés során sem a panaszost, sem pedig a családját nem szidalmazták, a panaszosra nem mondták azt, hogy cigány. Ellenben a panaszos az intézkedés során többször hangzottatta az alábbi, vulgáris tartalmú kijelentéseket: „Rohadt, f*sszopó rendőrök, megb*szlak titeket és anyátokat is. Elloptátok a pénzem. Fel lesztek jelentve, mindannyian le lesztek szerelve. K*rva anyátokat, k*csögök.” Valamint ezen mondatok kombinációit váltogatta vagy mondogatta ismételve.

A Testület feloldhatatlan ellentmondást tapasztalt a rendőrség és a panaszos által előadottakban, amelyet a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközével és csekély számú bizonyítékával nem tudott feloldani, így nem tudott egy olyan történeti tényállást kialakítani, amely alapján a panaszos kifogását érdemben megvizsgálhatta volna. Ezen körülményekre tekintettel csak úgy határozhatott, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

A tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

c) A panaszos végül sérelmezte, hogy az a rendőr, aki a kutyáját ráuszította, és aki a nemi szervét mutogatta neki megfenyegette, hogy ha bármilyen hivatalos szervhez fordul, akkor a panaszos csak rosszul járhat, mert úgy is nekik fognak hinni, mert mellettük fog kiállni az OMSZ, valamint a MOL dolgozók is.

A rendőrség határozottan kifejezte, hogy egyik rendőr sem fenyegette meg a panaszost az intézkedés során, így ennek keretén belül nem hangzott el olyan kijelentés, hogy a panaszos ne tegyen panaszt, mert azzal csakis ő fog rosszul járni. A panaszos volt az, aki fenyegette végig a rendőröket azzal, hogy feljelenti őket és hogy le fogja őket szereltetni.

A Testület feloldhatatlan ellentmondást tapasztalt a két fél által előadottakban, amelyet a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközével és csekély számú bizonyítékával nem tudott feloldani, így nem tudott egy olyan történeti tényállást kialakítani, amely alapján a panaszos kifogását érdemben megvizsgálhatta volna. Ezen körülményekre tekintettel csak úgy határozhatott, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

A tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

10) A panaszos sérelmezte, hogy az előállítás időtartamáról kiállított igazolásokat visszadátumozták és azokat csak később (2015. június 12-én), postán küldték meg számára, annak ellenére, hogy vele szemben az intézkedés 2015. június 2-án történt.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.

Tekintettel arra, hogy a rendőrség számára nem határoz meg az Rtv. olyan határnapot, vagy határidőt, ameddig ezen kötelezettségének eleget kell tennie, így a Testület abból indult ki, hogy lehetőség szerint – az ésszerűség szabályai szerint – az előállításakor, annak befejeztével, a szabadon bocsátás alkalmával kell kiállítani és a panaszos részére átadni ezen igazolásokat. Mivel a panaszos több órán keresztül kórházban volt, amikor a rendőrök – miután levették róla a bilincset – nem voltak már jelen, amikor saját lábán távozott az egészségügyi intézményből, így a rendőrség a lehetőségekhez mérten intézkedett az igazolás megküldése érdekében. A rendőrség eleget tett kógens jogszabályi kötelezettségének, hiszen kiállította és a panaszos rendelkezésére bocsátotta az igazolásokat. Azok tartalma vonatkozásában szintén nem találta megalapozottnak a panaszos állítását a Testület, hiszen a rendelkezésére bocsátott jelentésekben közölt információk, az orvosi dokumentációk fedik az időpontokat, így a Testület jelen kifogás kapcsán úgy határozott, hogy a rendőrség a valósághoz hűen eleget tett jogszabályi kötelezettségének, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

A fentiekben ismertetettek értelmében nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

V.

A Testület a lefolytatott vizsgálatában két részre bontotta a panaszos által kifogásolt események vizsgálatát. Először értékelte a rendőri mulasztásra vonatkozó állításokat, amelyeket alaptalannak tartott, hiszen a rendőrök eleget tettek intézkedési kötelezettségüknek és így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga. Másodszor a panaszossal szemben fonatosított rendőri intézkedést vizsgálta meg. Ennek kapcsán megállapította, hogy a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga sérelmet szenvedett az előállítás jogalapja kapcsán, tekintettel arra, hogy azt a rendőrök nem megfelelő jogszabályi felhatalmazás birtokában foganatosították. Ezzel párhuzamosan a rossz hivatkozási alap tekintetében a Testület egyúttal a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának a sérelmét is megállapította. A Testület véleménye szerint maga az előállítás, mint intézkedés arányos volt és annak időtartama kapcsán nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga. A panaszossal szemben végrehajtott biztonsági intézkedéshez az Rtv. 37. §-a kellő felhatalmazást nyújtott, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga. A panaszos kétszeri bilincselését a Testület külön-külön megvizsgálta, így: az első bilincselést a Testület jogellenesnek, aránytalannak, szükségtelennek és indokolatlannak ítélte meg, amelynek kapcsán a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető jogának a sérelmét állapította meg; a második bilincselést a jogszabályokkal összeegyeztethetőnek találta, így az jogszerű, arányos, szükségszerű és indokolt volt, ezért nem sértette a panaszos emberi méltósághoz való jogát. A panaszossal szemben kifejtett testi kényszert a Testület a bilincselések mellett vizsgálta, hiszen a testi kényszert mintegy eszközt alkalmazta a rendőrség a bilincselés sikeres végrehajtása érdekében, emiatt az első bilincseléskor alkalmazott testi kényszer vonatkozásában a Testület megállapította a

panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető testi épséghez való jogának a sérelmét, míg a második bilincselés kapcsán álláspontja szerint nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető testi integritáshoz fűződő alapvető joga. A szolgálati kutya alkalmazása kapcsán a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos emberi méltóságból levezethető testi épséghez való alapvető joga. A tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel a vegyi eszköz alkalmazása kapcsán a Testület úgy határozott, hogy nem megállapítható a panaszos emberi méltóságból levezethető testi integritáshoz fűződő alapvető jogának a sérelme. A Testület véleménye szerint az intézkedés során a panaszost a rendőrök nem bántalmazták, így nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető testi épséghez való joga. A panaszos cukorbetegségére vonatkozó kifogás kapcsán a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való alapvető joga. A rendőrség szolgálati fellépésére vonatkozó három kifogás tekintetében (nemi szerv mutogatás, szidalmazás/cigányozás, fenyegetés) a Testület úgy határozott, hogy a tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásokra tekintettel, amelyek a két fél tényelődásai között feszülnek a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható. Végezetül a Testület nem találta alaposnak az előállítás idejéről szóló igazolásokat érintő kifogásokat, így álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljárásához fűződő alapvető joga.

VI.

A Testület álláspontja szerint a jogsérelem mértéke eléri azt a szintet, amely indokoltá teszi, hogy a Testület állásfoglalását megküldje az országos rendőrfőkapitánynak, ezért döntését a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki.

Budapest, 2015. szeptember 24.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag